

Zpravodaj

Smiřic, Rodova a Holohlav

číslo 2

prosinec 2015

Kaple Zjevení Páně dostala nový kabát a k tomu byla provedena výměna části střešní krytiny. K pěknému vzhledu nádvoří přispívá pravidelná údržba pozemku před budovou zámku.

Foto: Vl. Sladký

Z obsahu:

**Smiřický Kašpárek je
devadesátiletý**

str. 18

**Budou na nové smiřické
pískovně hnízdit rybáci?**

str. 22

**Kněžna Kateřina Vilemína
vévodkyně Zaháňská**

str. 26

Slovo starosty města Smiřice

Vážení občane,

dostalo se vám do rukou další číslo letošního vydání Zpravodaje, a to znamená, že jsme opět před koncem kalendářního roku. Proto si dovoluji shrnout letošní dění v našem městě a pokusím se přiblížit plány na rok následující.

Největšími akcemi letošního roku bylo vybudování parkovacích kapacit v ulici Jiráskova a vybudování infrastruktury na Sídlišti pro osm nových stavebních parcel. Nová parkovací stání vznikla jednak u náměstí a jednak před čp. 266 vedle školního hřiště. Tato akce výrazně zlepšila dopravní situaci v ulici Jiráskova především v oblasti bezpečnosti. Parkovací stání u náměstí zase rozšířila kapacitu v centru města.

Investice do nových parcel proběhla v objemu cca 5 mil. Kč. Jednalo se o kanalizační, vodovodní, plynové a elektro přípojky, včetně dešťové kanalizace a komunikace. Situace ve stavebnictví se mění oproti předchozím letům a stavební firmy už v rámci poptávkových řízení nenabízejí tak nízké ceny, jak tomu bylo v uplynulých třech letech. Ještě nedávno se i velké stavební firmy ucházely o menší zakázky. Větší konkurence logicky tlačila cenu dolů. Z aktuální situace však vyplývá, že velké firmy jsou zřejmě uspokojeny velkými státními zakázkami na dálnicích a železnicích a nemají o menší zakázky zájem.

Pokud by město mělo v budoucnu uvažovat třeba o zastavění lokality v Rodově, musela by se prodejní cena za 1 m² pohybovat kolem 1.000 Kč. Tato cena se však z pohledu realitních kanceláří zdá příliš vysoká s ohledem na lokalitu. Otázka nové zástavby v Rodově je tak ve hvězdách a nejspíše nebude v nejbližších letech realizována. Když už jsme u Rodova, tak zde byla v letošním roce provedena oprava části koryta potoka a dále byla provedena rekonstrukce chodníku v centrální části Rodova. Město zároveň i v letošním roce finančně přispělo na provozní výdaje místního obchodu, aby jeho provoz mohl i nadále pokračovat.

S ohledem na provozní výdaje na topení byla ve Smiřicích zateplena východní stěna tělocvičny, na které byla rovněž vyměněna i okna. Zateplena byla i východní stěna domu s pečovatelskou službou v ulici Příční. Další finanční prostředky města byly soustředěny do projektových příprav zásadních akcí, které nás v nejbližších letech čekají.

Jedná se o rekonstrukci silničního průtahu městem, která by měla proběhnout v letech 2017–2018. V rámci této akce muselo město objednat projekt rekonstrukce chodníků podél celé hlavní ulice. V návaznosti na tuto hlavní silnici město objednalo projekt rekonstrukce Nádražní ulice včetně prostoru před nádražní budovou. V této lokalitě došlo již letos k odstranění staré autobusové zastávky.

Další zásadní akcí, na kterou se zpracovává projekt, je kompletní rekonstrukce náměstí. Zde jsme ve stavu, kdy na zpevněné povrchy v nejbližších dnech podáme žádost o zahájení stavebního řízení. Akce proběhne v příštím roce. Další důležitou akcí, která se projektuje a připravuje na příští rok, je vybudování parkovacích míst u MŠ.

O dalších zajímavých tématech, jako je využití průmyslové zóny nebo projekt obnovy pivovaru, vás budu informovat v příštím čísle. Město se také snaží připravit společný projekt s partnerským městem Boguszków-Gorce, který na naší straně řeší využití části prostor bývalé restaurace Dvorana, obnovu parku a jednoho nevyužitého prostoru v zámeckém areálu. Část bývalé restaurace Dvorana byla ponechána pro účel obdobného provozu a v druhé části by mohlo vzniknout informační centrum a galerie.

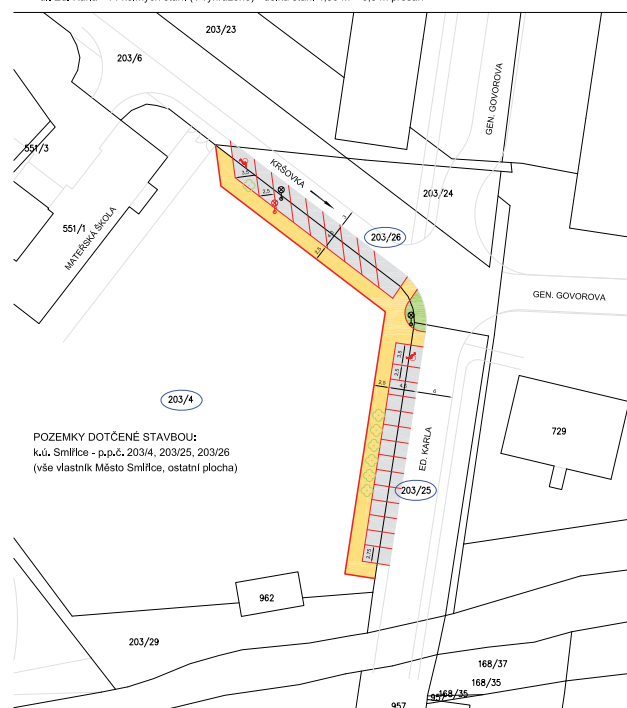
Bylo zajímavé sledovat diskuze na téma restaurace Dvorana. Bývalý provozovatel pan Hnízdil oznámil již v lednu, že v letošním roce ukončí činnost. Když skončil, hodil do placu informaci, že byl „vyštípán“. Člověk by nevěřil, kolik lidí se toho chytlo. Paradoxně nejvíce diskutovali ti, kteří hospodu nikdy nenavštívili. Také měl prý pan Hnízdil vysoký nájem. Nájem je stejný pro všechny nebytové prostory ve Smiřicích, které město pronajímá. Zřejmě kvůli nájmu lidé do restaurace nechodili? Možná by se měli všichni tito diskutéři zamyslet nad skutečností, proč si tak vynikající restaurátér otevřel v Pardubicích zastavárnu.

Závěrem mého článku mi dovoluji popřát vám všem hezké prožití svátků vánočních a pevné zdraví doplněné pořádnou porcí štěstí v roce nadcházejícím.

Luboš Tuzar, starosta města

SMIŘICE - UL. KRŠOVKA A ED. KARLA NÁVRH PARKOVACÍCH STÁNÍ u MŠ

NÁVRH:
nové oplocení areálu MŠ (dL 90 m)
nový chodník podél oplocení areálu MŠ (šířka 2,50 m)
posun 1 stožáru veřejného osvětlení, odstranění zeleně - 6x břiza, 1x smrk, 120 m² keřový porost
celkem 23 nových parkovacích stání šířky 2,50 m (2,75 m krajní) + 3,50 m (vyhrazená)
- ul. Kršovka - 9 šikmých stání (1 vyhrazené úhel 45°, délka stání 4,30 m + 0,5 m přesah
- ul. Ed. Karla - 14 kolmých stání (1 vyhrazené) - délka stání 4,50 m + 0,5 m přesah

Slovo tajemnice města Smiřice

Vážení občané,

jako v každém Zpravodaji, tak i tentokrát bych vás ráda informovala o událostech týkajících se úřadu. V personální oblasti došlo po prázdninách ke změně na pozici sociálního pracovníka – na úřadu nyní pracuje Ing. Bc. Petr Sameš, který se kromě sociální agendy také věnuje projektu Virtuální univerzity 3. věku. A když už zmiňujeme tento projekt – téma Barokní architektura v Čechách přilákalo další studenty, takže nyní se na přednáškách schází již 20 účastníků. Jaké bude téma přednášek pro příští semestr, v této chvíli nevíme, o tom rozhodnou studenti při poslední přednášce v prosinci. V lednu příštího roku se v Kulturním středisku Dvorana bude konat závěrečný seminář pro konzultační střediska Královéhradeckého kraje.

V pracovní čtě došlo také k obměně, za odcházejícího pracovníka nastoupil v říjnu nový zkušený řidič. Od dubna do října vypomáhali, jako každý rok, i dva pracovníci přijatí z úřadu práce a přes léto brigádníci z řad studentů. Začátkem roku odchází dosavadní pracovnice paní Bc. Urbanová a na základě výběrového řízení na její místo nastupuje nová kolegyně s dlouholetou zkušeností v kultuře.

Město hledá nového kronikáře či kronikářku, dlouholetý kronikář pan Miloslav Tuzar ze zdravotních důvodů s vedením kroniky končí. Ráda bych mu za nás všechny moc poděkovala za jeho svědomitou práci.

V druhém pololetí letošního roku pokračoval projekt SPOLEČNĚ!, o němž se dočtete na jiném místě tohoto Zpravodaje.

Co se týče budovy úřadu, zajistili jsme vyčištění a opravu okapů a instalaci zábran proti hnízdění ptáků tak, aby nedocházelo ke znečišťování fasády. Ke konci roku také dochází k výměně serveru úřadu včetně migrace stávajících dat a aplikací, přičemž může dojít ke krátkodobému omezení chodu úřadu.

Dovolte mi popřát všem pohodové Vánoce a do příštího roku hodně zdraví a spokojenosti.

Mgr. Věra Hottmarová

SMIŘICE

REVITALIZACE NÁM. MÍRU SITUACE STAVBY

Zprávy z Městského úřadu Smiřice

ZÁKAZ PODOMNÍHO A POCHŮZKOVÉHO PRODEJE NA ÚZEMÍ MĚSTA

Od 4. 9. 2015 platí ve Smiřicích, Rodově a na Trotině nařízení města Smiřice č. 2/2015, kterým se zakazuje podomní a pochůzkový prodej. V současné době jsou u všech vjezdů do města montovány cedule, upozorňující na tuto skutečnost.

Ne všichni prodejci však zákaz, který za účelem ochrany svých obyvatel přijímá čím dál více obcí a měst, respektují. Tito „šmejdi“ neustále vymýšlí nové způsoby, jak obejít zákony a jak se vloudit do domácností zejména důvěřivým seniorům, kteří pod jejich nátlakem velmi často ustoupí. Prodejci například předkládají kontrolnímu orgánu seznam svých klientů a argumentují, že je obcházejí za účelem kontroly stávajících smluv. Zda se na seznamu vyskytují skutečně jen jména klientů, a nikoliv další, je leckdy obtížné ověřit.

Pokud i přes daný zákaz u vašich dveří zazvoní prodejce s nabídkou výhodného nákupu zboží či služeb, neváhejte a kontaktujte buď Městskou policii Smiřice (tel. 495 809 019) nebo volejte přímo na Městský úřad Smiřice (tel. 495 809 010).

MěÚ

PROVÁDĚNÉ OPRAVY A REKONSTRUKCE

Vážení spoluobčané,

rád bych Vás informoval o akcích, které byly ke konci letošního roku realizovány. V měsíci říjnu byla provedena konečná úprava prostoru bývalé autobusové zastávky před nádražím. Prostor byl zavezen mulčovací kůrou a ohraničen kačírkem, a firma GREENSERVIS – Josef Máslo zde vysázela keře a stromky. Ve stejném měsíci proběhla výměna veřejného osvětlení v ulici Mlýnská, kdy bylo původní osvětlení demontováno z budovy čp. 200 a umístěno na dva nové sloupky veřejného osvětlení.

V průběhu října a listopadu byla provedena oprava (zateplení a nátěr) fasády budovy čp. 159 v ulici Příční ve Smiřicích firmou Stebau Jaroměř. V listopadu a prosinci byla částečně opravena plechová hala, kde je umístěna technika pracovní čety. Bylo provedeno zateplení stropu, oprava elektroinstalace a byly zpevněny základy budovy.

Do konce roku je ještě naplánovaná částečná oprava komunikací v ulicích Lidická a Kpt. Jaroše, jejíž realizace je ale závislá na klimatických podmínkách.

Ing. Petr Filip, vedoucí odb. správy majetku a ŽP

ZELEŇ VE SMIŘICÍCH A RODOVĚ V ROCE 2015

S koncem roku skončila i sezóna výsadby a péče o zeleň. Ve Smiřicích se událo hned několik okrasných změn. V centru města v Palackého ulici se instalovaly truhlíky na sloupky a zahradnictví Voňka je osadilo převislými muškáty. Tyto truhlíky mají dvojité pláště pro zásobník vody, přesto kvůli extrémně teplému a suchému létu se naši pracovníci málem uzalévali. Také se zvýšil počet osázených betonových truhlíků na náměstí, které jsou zde dočasně do nové výsadby.

Další výraznou změnou prošla plocha u autobusové zastávky pod vlakovým nádražím. Stará nevzhledná konstrukce byla odstraněna, stejně tak betonový povrch, a vznikl zde zcela nový prostor pro další kousek zeleně. Plocha je osázena tak, aby nestínila do oken budovy BDK a přesto nebyla jen plochá a byla také barevná po celý rok.

S končícím rokem nastává sezóna kácení. Většina stromů ve Smiřicích je již přestárých, často jsou vysazeny na nevhodném místě v těsné blízkosti domů, proto se může zdát, že se jen kácí a málo sází. Na místa po nevhodné výsadbě se již nové stromy nevysazují, nechceme dalším generacím přichystat stejné nepříjemnosti. Výsadba vždy musí probíhat s rozmyslem a výhledem minimálně na dalších 50 let a hlavně se znalostí výšky i šířky stromu. Stejný problém nastává v zahrádkářské kolonii, kde jsou vysazeny smrky ztepilé, tedy stromy rostoucí v lesích, a převážně předchozí nájemníci zahrádek je nechali přerůst. Pokud se přesto někdo rozhodne stromy nevhodné do města vysázet, musí počítat s tím, že je buď bude tvarovat, nebo po dosažení maximální ještě přípustné výšky a šířky skácet. Ale je také potřeba počítat s kořenovým systémem stromu, který tvarováním neovlivníme, a bude stejně mohutný, ať bude koruna volně rostlá nebo zastříhovaná.

Ve Smiřicích se kácely hlavně stromy, které byly již přestarlé nebo měly poškozeny kořeny. Postupně se budou ještě kácet stromy, které jsou sice zdravé, ale jsou nevhodně vysazené, např. smrky v zahrádkářské kolonii, kde se pak daná zahrádka nedá téměř využívat pro zastínění, okysele- ní půdy i pro kořenový systém. Velkou ztrátou je dominanta parku, buk lesní, který měl kořeny napadeny trsnatcem v takovém stavu, že hrozil jeho pád. Hodnoty tahových zkoušek dosahovaly pouhých 105 %, přitom minimální hranice odolnosti proti vývratu je 150 %. Na jeho místě bude vysázen liliovník tulipánokvětý. Další plánovanou změnou projde zahrada mateřské školy, kde se odstraní starý živý plot a po vybudování nového parkoviště se nahradí novým. Ten bude barevný a rozmanitý, trochu hra- vější, aby se hodil více ke školce. Také se zde vysadí nové stromy, brzy jsou již ve věku, kdy se postupně kvůli bezpečnosti kácet.

V Rodově musely být pokáceny javor a lípa srdčitá u autobusové zastáv- ky, kácely se nejen z důvodu nového chodníku, jak si lidé mysleli, ale hlavně proto, že jejich zdravotní stav byl již velmi špatný. V Rodově také již dozívá březová alej na konci vesnice směrem na Trotinu. Postupně se nemocné stromy odstraňují a stále budou odstraňovat, nová výsadba se uskuteční, až vznikne dostatečný prostor.

Někomu se zdá, že se toho pro zeleň ve městě dělá málo, že jsou práce zbytečně rozdělené do několika let. Ale je to nutné z finančního hlediska, kdy město může využít jen prostředky, které na ten daný rok má, a tak se volí podle důležitosti, u kácení podle nebezpečnosti. Dalším hlediskem je, že někde se musí čekat s výsadbou až po naplánovaných stavebních úpravách v okolí.

PROVOZ SBĚRNÉHO DVORU NA KONCI ROKU

Svěrný dvůr na Zderazi bude z technických důvodů v roce 2015 naposledy otevřen v sobotu 19. prosince, a znovu se jeho brána otevře první sobotu roku 2015, tedy 2. ledna.

Barbora Luxová, referentka odb. správy majetku a ŽP

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Od konce prosince bude v celé zemi Charita Česká republika opět pořádat tradiční Tříkrálovou sbírku. Ve Smiřicích se uskuteční pod záštitou Oblast- ní charity Hradec Králové v sobotu 2. ledna 2016.

Výtěžek Tříkrálové sbírky 2016 je určený pro ranou péči, která poskytuje zdarma služby rodinám pečujícím doma o dítě s postižením, domácí hos- picovou péči, která umožňuje umírajícím a jejich blízkým trávit poslední chvíle společně doma, a na Charitní pečovatelskou a Charitní ošetřova- telskou službu odborné terénní péče poskytované v domácím prostředí.

MĚÚ

ZMĚNA OBECNĚ ZÁVAZNÉ VYHLÁŠKY O MÍSTNÍM POPLATKU ZE PSŮ

Od 1. ledna 2016 nabývá účinnosti obecně závazná vyhláška města Smi- řice č. 3/2015 o místním poplatku ze psů.

Podle dosavadní vyhlášky platila snížená sazba poplatku (200 Kč) pro držitele psa, který je poživatel invalidního, starobního, vdovského, vdo- veckého nebo sirotčího důchodu, a je-li takový důchod jeho jediným pří- jemem. Na snížení neměl tedy nárok držitel psa, pobíral-li více důchodů (např. starobní a vdovský). Nová vyhláška toto odstraňuje a snížená sazba poplatku zůstává držiteli psa i v případě souběhu více důchodů.

Majitel psa, který chce uplatnit nárok na sníženou sazbu poplatku, je po- vinen předložit ke své žádosti důchodový výměr nebo podobný doklad, že je poživatelem některého z uvedených důchodů.

MĚÚ

SVOZOVÝ KALENDÁŘ na rok 2016 pro Smiřice, Rodov a Trotinu

svozový den: **pátek**

ČETNOST SVOZU	52x	41x	36x	26x	13x	21x	7x
	celoroční	kombinovaný	plný + měsíční	poloviční	měsíční	pol. + měs.	2měsíční
leden	KAŽDÝ TÝDEN	1,2,3,4	1,2,3,4	1,3	53,4	53,2,4	2
únor		5,6,7,8	5,6,7,8	5,7	8	6,8	–
březen		9,10,11,12	9,10,11,12	9,11	12	10,12	10
duben		13,14,15,16,17	13,14,15,16,17	13,15,17	16	14,16	–
květen		19,21	21	19,21	20	20	18
červen		23,25	25	23,25	24	24	–
červenec		27,29	29	27,29	28	28	26
srpen		31,33	33	31,33	32	32	–
září		35,37,39	37,39	35,37,39	36	36,38	34
říjen		40,41,42,43	40,41,42,43	41,43	40	40,42	42
listopad		44,45,46,47	44,45,46,47	45,47	44	44,46	–
prosinec		48,49,50,51,52	48,49,50,51,52	49,51	48,52	48,50,52	50

Poznámka: První svoz v roce 2016 bude proveden v sobotu 2. 1. 2016!

Zprávy z matriky

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Dne 13. června 2015 se v Erbovním sále ve Smiřicích konalo vítání občánků města Smiřic a obce Holohlav, kterého se zúčastnily děti: Petr Krejčí, Richard Šitev, Alžběta Zbořilová, Michaela Šimurdová, Ema Jágrová, Magdaléna Prášková, Vojtěch Vicenec, Vanessa Podmanická, Dominik Štěpán a Miroslav Pražienka.

Dne 26. září 2015 se vítání občánků zúčastnily děti: Tadeáš Hottmar, Tereza Středová, Ella Černá, Teodor Bureš, Dominik Štrégl, Radek Šrůta, Vanessa Obstová, Sofie Svobodová, Izabela Snováková, Vivien Macháčková a Filip Berger.

Všechny děti byly zapsány do Pamětní knihy města Smiřic a Holohlav.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

80. narozeniny oslavili:

červen – Josef Jiruše, Anna Felbrová

červenec – Anna Muzikantová

srpen – Marie Šmejcká

září – Ladislav Linhart

říjen – Radmila Střechová

listopad – Margita Horáková, Marie Kmínková

prosinec – Danuše Štěpánová

85. narozeniny oslavili:

leden – Ludmila Holmanová

červen – Alenka Bortlíková

červenec – Zlatoška Vitoušová

září – Karel Kuře

listopad – Zdenka Kozová, Marie Rousková, Josef Spurný

prosinec – Alena Pecinová

95. narozeniny oslavil:

listopad – Bohumír Šmejda

Všem jubilantům upřímně gratulujeme a do dalších let přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

SŇATKY

(červen–listopad)

6. 6. kaple Zjevení Páně	Oldřich Franc, Hradec Králové Šárka Zaňková, Habřina
6. 6. Smržov – u kapličky Navštívení Panny Marie	Pavel Máslo, Hradec Králové Radka Černohousová, Hradec Králové
19. 6. kaple Zjevení Páně	Jiří Čermák, Hradec Králové Eva Černá, Hradec Králové
20. 6. kaple Zjevení Páně	Aleš Holeček, Zaloňov Lenka Horká, Habřina
	Tomáš Pešek, Hradec Králové Dana Vostřezová, Přepychy
24. 6. kaple Zjevení Páně	Vladimír Hrdina, Roudnice Monika Sasková, Hvozdnice
27. 6. Erbovní sál	Tomáš Karabin, Smiřice Jitka Líbalová, Smiřice

27. 6. Erbovní sál	Boris Červenka, Zlín Blanka Grusová, Hradec Králové	14. 8. Černožice	Helena Tlustá, Černožice Jiří Tlustý, Černožice
3. 7. Erbovní sál	Martin Karen, Hradec Králové Jana Audrlická, Smiřice	15. 8. Erbovní sál	Jakub Sládek, Jaroměř Martina Linhartová, Jaroměř
4. 7. Smržov – u kapličky Navštívení Panny Marie	Milan Šubrt, Velichovky Petra Kohoutková, Lukavec u Hořic	15. 8. kaple Zjevení Páně	Jan Herodes, Hradec Králové Žaneta Klimešová, Hradec Králové
4. 7. Erbovní sál	Marcel Macháček, Smiřice Lucia Dopirjáková, Smiřice		Matouš Jandera, Smiřice Nikola Imramovská, Rosnice
4. 7. Rybárna Smiřice	Radek Kubiček, Hradec Králové Michaela Volterová, Smiřice		Lukáš Pultar, Předměřice nad Labem Pavčina Václavková, Smiřice
11. 7. Erbovní sál	Pavel Tuček, Hradec Králové Zuzana Foltová, Holohlavy	22. 8. Erbovní sál	Michal Dančuk, Sendražice Kateřina Jirousková, Černožice
11. 7. Erbovní sál	Pavel Pazderka, Hradec Králové Alena Štěpánová, Hradec Králové	5. 9. Erbovní sál	Stanislav Špás, Sendražice Petra Novotná, Rodov
18. 7. kaple Zjevení Páně	Jan Hlavsa, Kohoutov Věra Dvořáčková, Smiřice	18. 9. kaple Zjevení Páně	Lukáš Hrbáček, Huslenky Pavla Zahradníčková, Brno
18. 7. Smržov – u kapličky Navštívení Panny Marie	Daniel Hník, Hubíles Kamila Kutíková, Lejšovka	19. 9. Erbovní sál	Lukáš Michálek, Smiřice Andrea Urlichová, Smiřice
18. 7. Skalička, Merklův statek	Jan Doležal, Plotičtí nad Labem Michaela Janatová, Plotičtí nad Labem	25. 9. Erbovní sál	Rudolf Kubec, Smiřice Andrea Pachlová, Smiřice
25. 7. zámecký park Smiřice	Michal Jakubec, Smiřice Veronika Semeráková, Hradec Králové	17. 10. kaple Zjevení Páně	Petr Mašek, Železný Brod Anna Bitmanová, Černilov
1. 8. Habřina	Michal Hyršl, Holohlavy Elena Jarkovská, Holohlavy	21. 11. kaple Zjevení Páně	Michal Kračmar, Jaroměř Lucie Radová, Horní Dolce
8. 8. Erbovní sál	Jiří Novák, Sendražice Kristýna Farkašová, Černilov	28.11. kaple Zjevení Páně	Ondřej Macek, Hradec Králové Eva Kosová, Hradec Králové

Všem novomanželům upřímně blahopřejeme.

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

červen – Josef Matyáš, Zdeněk Zaňka
červenec – František Syruček, Zdeněk Vachek
srpen – Libuše Kratochvílová, Jaroslav Kopecký
září – Václav Andrýs, Antonín Vágner, Jan Štěnička
říjen – Jaroslav Černý
listopad – Vladimír Koreš

Děkujeme všem za poskytnutí souhlasu se zveřejněním zde uvedených údajů do společenské rubriky.

Etela Koldrtová, matrikářka

Vzpomínáme ...

Letošního 28. listopadu tomu byl rok, co nás tragicky opustila paní **VĚRA STOKLASOVÁ**.

Byla to milující žena, maminka, sestra, babička a výborná kamarádka, kdo ji znal, ten ví, že měla tak dobré srdce, že by se pro všechny rozdala a udělala by pro každého cokoli.

Všichni blízcí na ni s láskou vzpomínáme.

Zprávy z Obecního úřadu Holohlav

OBNOVA LESNÍCH POROSTŮ POD CHLOUMKEM

V minulém zpravodaji jsme uvedli, že jsme v jarních měsících vysázeli 200 smrčků a 1600 malých doubků v pěti oplocenkách. Dnes můžeme dodat, že ani přes extrémní počasí letošního léta výsadba neuschla a většina přežila. Bohužel, obecní porost vysázený v minulých letech je v důsledku nedostatku vláhy silně oslabený. Navíc letní tropické počasí svědčilo kůrovci (Chalkograf), který se přemnožil a v oslabených porostech vykonal své dílo zkázy. Tomu naopak letní tropy svědčily. Proti kůrovci příliš nepomohly ani feromonové lapače, které jsme již v dubnu rozmístili na deseti místech obecního lesa. Napadené smrky nám usychaly od vršku, proto jsme je káceli, řezali a pálili.

Je to pochopitelně škoda. Vzhledem k tomu, že slyšíme, jak je kůrovcem napaden smrkový porost v celém Česku a borovice napadeny sypavkou, budeme nadále vysazovat doušky. „Příroda si dělá s námi, co chce!“

STAVEBNÍ PRÁCE V ULICI NA STÁTNÍ

Občané, kteří bydlí v ulici Na Státní, si léta stěžovali na provoz na silnici I/33 z Prahy do Polska. O dálnici D11 na Jaroměř se stále jen mluví, plánuje a „NIC“. Proto Ředitelství silnic a dálnic udělalo ústupek a na katastru obce upravuje tak, jak by to mělo být na všech silnicích – s řádným podložím a kvalitním povrchem. Jelikož v ulici Na Státní nebyla stále ještě hloubková kanalizace a všechny rodinné domky nebyly řádně napojeny, začalo se s ní. V měsících srpnu až říjnu 2015 se udělal nejen nový kanalizační, ale i nový vodovodní řad a také přípojky k rodinným domkům. To vše v hodnotě 10 milionů Kč. Největší část – uliční řady – zaplatily Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a.s., ve výši 8,5 milionu Kč. Za tuto obnovu mu patří velké poděkování.

Foto: P. Andrys

Před zimou položila firma NOVOSTAV Hradec Králové chodníkovou dlažbu, kterou dodělá po dokončení obrub v vozovky, stejně jako na pravé straně směrem na Hradec Králové.

Stavební povolení na stavbu I/33 „Holohlav průtah“ se připravovalo tři čtvrtě roku. Poté proběhlo výběrové řízení, ve kterém zvítězila dopravní firma ALPINA Bau, a.s., Valašské Meziříčí. Dle hydrogeologů je naše území „eolického původu, tj. zeminy s vodou nestabilní a velmi rozbídné“. Vzhledem k intenzitě provozu na silnici I/33 a zmíněným nepříznivým geologickým poměrům se provádí rekonstrukce podloží vozovky až do hloubky jednoho metru. Asfalty se budou pokládat ve třech vrstvách: 5 + 5 + 3 cm. Vrchní vrstva silnice měla být zhotovena ze speciální směsi asfaltu s tzv. „tichým povrchem“ (s obsahem gumy z jemně rozemletých starých pneumatik). Východočeská obalovna, s.r.o., v Pláčicích odmítla směs v listopadu vyrobit. Položila se tudíž živice běžná a v příštím roce se celý úsek, zhotovený v roce 2015, bude muset přebrousit a položit vrchní vrstvu podle projektu. Kdo to zaplatí!

Celá stavba je rozvržena do několika etap (4 stavební povolení). V letošním roce byla provedena první etapa. Kromě opravy kanalizace od Halamových k Bazaru strojů byl rekonstruován též propustek pro dešťové vody z polí na svodnici za ulici Zadní a Na Výsluní.

Ředitelství silnic a dálnic předpokládá, že cca od 15. března 2016 bude zahájena druhá etapa, tj. práce budou pokračovat na jedné polovině vozovky v intravilánu obce až k zastávce ČSAD směrem na Jaroměř. Současně s tím by se měla provést kompletní výměna sloupů veřejného osvětlení a obecního rozhlasu včetně pokládky nových kabelů. Práce by měly skončit propustkem pod silnici u hydroglobů a měly by se stihnout do 15. října 2016. Celkové náklady na tuto rekonstrukci, kterou platí Ředitelství silnic a dálnic, správa HK, z fondu oprav, by měly činit 27 milionů Kč.

Myslím, že se po letošních zkušenostech budeme těšit na dokončení všech prací a návrat dopravy v naší obci (i ve Smiřicích, Skalici...) do normálního stavu.

SPORTOVNÍ PARK U SVATÝCH

Veřejná prostranství obce doznají v blízké budoucnosti výrazný přírůstek. V hlavách architektů v současnosti vzniká nový návrh využití trojúhelníku obecních pozemků za Brodkem. Mezi tratí a sochami svatých (P. Marie Immaculata, sv. Jan Nepomucký), při historické cestě do Smiřic, má vzniknout „sportovní park“. Taková nová náves s atrakcemi pro všechny věkové a snad i povahové kategorie.

Těšit se můžete na víceúčelové hřiště pro rozličné míčové hry (malý fotbal, házená, tenis, basketbal...). Děti zajistí ocení prolézačky, pískoviště a jiné atrakce zvoucí ke hram. Jezdci na bicyklech, bruslích, odrážedlech a jiných „kolojezdech“ se svezou po zvlněné asfaltové stezce, která poskytne zážitek housenkové dráhy i bez návštěvy Matějské pouti. A „rychlíci“ si budou moci dát kolečko kolem hřiště. Bezprostřední okolí Panenky Marie a sv. Jana bude zkulturněno, pod letitými kaštanů přibudou lavičky zvoucí k letnímu posezení, na krajích pozemku pak pro přespolní parkovací místa pro několik automobilů. A abychom nemuseli z hřiště běžet až domů, navrhujeme i drobný objekt veřejného záchodku.

Jak si možná vzpomínáte, o něco podobného jsme se pokoušeli již před několika lety. Poučení z omylů, pojďme do toho s heslem „znovu a lépe“. Akce bude investičně rozdělena do několika etap. Výše popisovaný návrh bude vizí, ke které bychom se rádi postupně propracovali. Pro začátek chceme vybudovat víceúčelové hřiště. Další kroky budou následovat podle priorit vzešlých z provozu.

Ve financování nechceme spoléhat na dotační programy, které se často zvrhávají jen v honbu za proinvestovanými korunami. Jde nám o výsledek. A do budoucna o udržitelnost údržby a provozu. Chceme vybudovat příjemné místo respektující velikost, možnosti a charakter naší obce. Hezké veřejné prostředí, díky kterému budou mít přespolní o důvod více k závislosti, že nebydlí v Holohlavech.

SPOLUPRÁCE S MĚSTSKOU POLICIÍ SMIŘICE

Od nového roku bude platit „Veřejnoprávní smlouva o vzájemné spolupráci“. Pojednává o zajišťování bezpečnosti a pořádku na katastru naší obce. Policie bude mít kartičku, kterou ji naše obec zplnomocňuje k této činnosti na našem území. Zastupitelstvem byla schválena „Provozní dohoda“, která upřesňuje činnost policie na katastru naší obce.

Jde např. o dodržování obecně závazných vyhlášek, dohled při nahlášených kulturních akcích, výpomoc při živelných událostech, odchyt volně pobíhajících psů, kontrolu fotopastí a vyhodnocení přestupků (např. potíh loupežníků dřeva – i z okolních obcí – v obecním lese pod Chloumkem), především však o parkování aut na místních komunikacích, kde není dodržována dopravní vyhláška a značky. Doufáme, že pohodlní majitelé aut si zavčas uklidí své „miláčky“ za svůj plot.

DŮM ČP. 171 V UL. NA VÝSLUNÍ

Dům se bude v roce 2016 bourat. V červnu 2014 se z budovy odstěhovala služebna Policie ČR z důvodu překračování limitů ozáření z přírodních zdrojů – ze škvárobetonových panelů. Po rozhodnutí zastupitelstva o demolici nebytového typového domku START 6 byla zajištěna dokumentace bouracích prací, ke které se vyjadřoval Úřad pro jadernou bezpečnost v Praze. Ten si provedl svoje měření a vyjádřil se teprve za více než půl roku. Požaduje například, že při demolici a uložení odpadu „pracovník provádějící odstraňování škvárobetonových panelů a násypů nesmí na akci pracovat více než 100 hodin“! (Pozn.: V jiných obcích se v těchto typových domech „START“ bydlí dodnes!)

PŘÍPRAVA „ZMĚNY ÚZEMNÍHO PLÁNU Č. 1 PRO HOLOHLAVY“

V současné době, po pěti letech, provádíme změnu Územního plánu. Jednak z důvodu požadavků soukromých podnikatelů, také pak kvůli rozšíření sportoviště U Svatých o parkoviště a o zázemí pro kontejnery na separovaný odpad. Dále do plánů musíme vložit krajský generel k železničnímu koridoru Hradec Králové – Jaroměř. Budeme se těšit, že se změna územního plánu povede co nejdříve, aby např. pan Dunas mohl postavit na svém území novou rybářskou baštu s občerstvením.

Miloš Malínský, starosta Holohlav

Péče o biocentrum Obora

V letošním roce se již uskutečnila údržba rekreační části biocentra, zejména uvolnění břehů od náletů, a vysečené břehy byly ke konci vegetační doby zamulčovány. Také se podpořilo hnízdění dutinových pěvců vyvěšením 12 budek přímo v biocentru a 8 budek na veřejném prostranství.

Ted' se pokračuje s kosením a probírkami náletového porostu v ekologické části biocentra. Vysekávají se i nálety a traviny v okolí tůň, cílem je uvolnění prostoru pobřeží travnatým porostům a tím podpora hmyzích společenstev, proto se také budou louky v příštím roce kosit mozaikovitě. Vyřezávky by se měly v ekologické části ponechávat v porostech a v rekreační části zcela zlikvidovat. Bohužel se stalo, že větve zůstávaly na hromádách i v rekreační části, to už se dít nebude, díky prověřenému týmu spolupracovníků.

V místech, kde se i několik let nekosilo, je činnost velmi náročná jak pro nás, tak pro křovinořezy. Přesto jsem se setkal s názory, že se na biocentru pořád něco kácí. Je to pravda, ale pokud bychom se měli striktně držet plánu údržby, tak by se kácelo o sto šest.

Námítky byly také, že děláme z vrb opičí dráhu, ale pokud chcete založit hlavatou vrbu, tak to trvá deset let, než bude budit ten dojem. Což už se začíná pomalu dařit. Hlavatá vrba je tradiční krajinný prvek, který je útočištěm celé řady živočichů, v neposlední řadě je z pohledu trvale udržitelného rozvoje zdrojem biomasy vhodně jako topivo.

David Stojan

Zprávy z mateřinky v Holohlavech

Nejprve bych se zmínila o modernizaci školní kuchyně. Přes letní období probíhala její rekonstrukce. Poděkování patří zřizovateli, obci Holohlavy, za financování této akce, za provedení zednických a instalačních prací a oprav podlahy pánům Jaroslavu Kratěnovi, Jiřímu Matějčkovi, Martinu Plačkoví, panu Janu Turkovi a spol. za novou elektroinstalaci, firmě Zich a spol. s r. o. za dodávku a montáž vybavení kuchyně, panu Jaroslavu Davidovi za truhlářské práce, a všem pracovnícím školky, které se zapojily do úklidových prací.

Školní rok začal jako vždy s plným nasazením, máme plný stav – 65 dětí. Po adaptaci nových, převážně dvou až čtyřletých dětí, jsme v říjnu společně vyrazili na první výjezd na pohádku na zámek do Nového Města nad Metují.

Podzim patřil i tradiční společné tvorbě dětí a rodičů při výrobě skřítků Podzimníčků, kteří zdobí příchod do budovy. Dále se děti zúčastnily pěkného interaktivního programu s ukázkou sov a dravců, také proběhl halloweenský a svatomartinský týden spojený se seznámením se s touto starou lidovou tradicí, děti se zapojily spolu s učitelkami do výroby lucerňíček, pečení, přípravy školkové hostiny, her a cesty za pokladem a užily si rejdní strašidel.

Během podzimu probíhaly mj. stavební úpravy na státní silnici, a také školní park se proměnil na jedno velké staveniště. Děti mohly zblízka pozorovat stavební techniku a některé práce i zpoza školního plotu. Jeden tatínek nám domluvil prohlídku této stavební techniky zblízka, což byl pro děti velký zážitek.

Advent jsme zahájili tradičně výletem do ZOO ve Dvoře Králové nad Labem, kde jsme ozdobili tři vánoční stromčky vlastnoručně vyrobenými ozdobami a podívali se na zvířátka. Očekávali jsme návštěvu Mikuláše, anděla a čertíka, co je malý, ale šikovný, s nadílkou, připravíme pro rodiče tradiční vánoční besídku, a jestli děti vydrží být tak šikovné, možná se pod školním stromčkem objeví i nějaké dárečky od Ježíška.

Z naší školičky vám přejeme klidné a příjemné Vánoce, v novém roce 2016 hlavně zdraví, dobrou mysl a náladu.

Renáta Smotlachová, ředitelka MŠ Holohlavy

Ze života Základní školy Smiřice

BEZPEČNĚ DO ŠKOLY

Hned v září se rozběhl celoroční projekt pro žáky 1. – 3. ročníku „Bezpečně do školy“. Jak vyplývá z názvu, jedná se o projekt s dopravní tematikou, během něhož se děti na vycházkách seznamují s dopravní situací ve Smiřicích, učí se pravidla pro chodce i cyklisty, absolvují besedy s policií. Cílem těchto aktivit je naučit žáky bezpečně se pohybovat po komunikacích. Nutno dodat, že k tomu velkou měrou přispívá i nedávno zbudovaný osvětlený přechod přímo u školy a především práce příslušníků Městské policie Smiřice, kteří vždy ráno pomáhají žákům na nejfrekventovanějším přechodu u Brožů.

EXKURZE NA HVĚZDÁRNU

V pondělí 2. listopadu se žáci 5. ročníku vydali na výlet Sluneční soustavou. Seděli ve virtuální kosmické lodi v hradeckém planetáriu a pozorovali okolní hvězdy a planety. Komentovaná prohlídka byla velmi zajímavá a působivá. Zaujaly i demonstrace Foucaultova kyvadla nebo pozorování Slunce obřím dalekohledem.

AKCE „VÍČKO K VÍČKU PRO MIŠIČKU“

Žáci naší školy už čtvrtým rokem sbírají plastová víčka pro Michalku z Třebechovic. V loňském školním roce si pan Zahradník odvezl celkem 364 kilogramů víček. Částka utržená za sebraná víčka pomůže rodičům Michalky uhradit náklady na lékařskou péči, kterou jim nehradí zdravotní pojišťovna. Jedná se hlavně o pobyt v lázních Klimkovice, který dříve vždy velmi vylepšil její zdravotní situaci.

DĚJEPISNÁ EXKURZE DO ARCHEOPARKU PRAVĚKU VE VŠESTARECH

Žáci 6. ročníku se dne 23. října 2015 rozjeli do Archeoparku pravěku do Všestaru. Po probírání učiva o neolitických zemědělcích si mohli nabýt znalosti ověřit i v praxi. Po úvodním zhlédnutí expozice si ve venkovním areálu zkoušeli drcení obilí mezi kameny, obdělávání půdy rýcí holí, sekání a použití prvních zbraní. Na závěr exkurze dostali dokonce na ochutnání obilné placičky. Ty jim upekla slovenská studentka, která v Archeoparku pobývá na studijní stáži.

SBĚR KAŠTANŮ A ŽALUDŮ

V letošním školním roce se žákům naší školy podařilo nasbírat celkem 1 394 kilogramy kaštanů a žaludů. Opět si vše odvezli myslivci z Krkonošského národního parku a jsou rádi za každý nasbíraný kilogram.

Pořadí tříd:

1. místo: 5. – 354 kg
2. místo: 3. B – 306 kg
3. místo: 6. B – 197 kg

Pořadí jednotlivců:

1. místo: Ševčík Marek – 3. B – 268 kg
Ševčíková Hana – 5. – 268 kg
2. místo: Haužvícová Daniela – 6. B – 158 kg
3. místo: Semerák Dominik – 1. B – 101 kg

JAN ZVANÝ HUS

Představení Jan zvaný Hus v podání Reného Josefa z královéhradeckého Divadla jednoho herce zhlédli 7. října žáci 5. – 9. tříd. Tato inscenace je součástí Národních slavností – 600. výročí od úmrtí Jana Husa. Představení se snaží vhodnou formou zachytit život a dílo Mistra Jana – reformátora církve a bojovníka za pravdu. Celým příběhem nás provázely tři totémové loutky, které pomocí drobných doplňků zobrazovaly důležité osobnosti té doby: Jana Husa a jeho spolupracovníky – Jeronýma Pražského, Štěpána Pálčeho, tři popravené mládence a tři papeže. Příběh je sestaven z hlavních životních událostí Husa – od studií na Universitě Karlově přes kázání v Betlémské kapli až po koncil v Kostnici a mučednickou smrt. Představení navázalo na znalosti žáků z hodin vlastivědy a dějepisu.

VÝUKOVÝ POBYTOVÝ PROGRAM V HORNÍM MARŠOVĚ

Třída 6. B se zúčastnila ve dnech 9. 11. – 13. 11. 2015 pobytového výukového programu ve Středisku ekologické výchovy a etiky v Horním Maršově. Čekal ji nabytý program – dopolední, odpolední i večerní – tematicky označený Severus aneb návštěva z budoucnosti. Program byl koncipovaný jako systematická práce na jednom zadání. Během prvního dne po úvodních týmových hrách dostali žáci vzkaz od budoucích generací. Celý týden pracovali na tom, aby zjistili, jaký je současný stav místního prostředí a jak zabránit jeho zhoršování. Hledali řešení v osobní rovině (co mohu dělat pro přírodu já) i v rovině společenské (jak by se měla chovat společnost a jak by se mělo zachovávat lidstvo). Závěrečný večer žáci ve skupinách připravili vzkaz pro budoucí generace, který obsahoval jimi zjištěná fakta. Žáci se po celý pobyt velmi aktivně zapojovali do veškerých aktivit a rádi budou na Horní Maršov vzpomínat.

Do konce roku 2015 jsou pro žáky připraveny další programy:

- Adventní program na zámku Potštejn
- Slavnostní předávání Slabikářů v Erbovním sále ve spolupráci s MěK
- „Hej mistře“ – představení v divadle Drak
- „Jak princezna Máňa zachraňovala Martina z pekla“ – představení v KS Dvorana
- „Británie s Břitem“ – výukový program
- Beseda se spisovatelkou Jitkou Vítovou

Všem žákům, jejich rodičům a všem spoluobčanům přejeme příjemné prožití vánočních svátků a hodně zdraví a úspěchů v novém roce.

Mgr. Petr Rohlena, ředitel školy

Zprávičky ze smiřické školičky

A ZASE PĚKNĚ OD ZAČÁTKU...

Co bylo na letošním podzimu nejkrásnější? Hned na začátku září mezi nás nastoupili ti nejmenší kamarádi, kteří se poprvé pustili máminých sukní. Jako každý rok nechyběl pláč ani stýskání po rodičích. Ale s tím si přece poradíme.

A jak?

Třeba tak, že zaměříme svoji pozornost na letošního prvního návštěvníka u nás ve školce. A kdo že to byl? No přece náš kamarád Sorbon – pes fotbalista. S ním i jeho páníčkem jsme si užili spousty legrace. Kromě hraní fotbalu jsme se moc nasmáli u toho, když Sorbon ze srandy strašil naší paní učitelku.

Není tajemstvím, že letošním rokem nás provází téma „Vesmír“. Takže pro nás Žabičky připravily další soutěž. Za úkol jsme tentokrát měli vyrobit doma planetu.

A věděli jste, že...

Pluto je největší a po Eris druhou nehmotnější známou trpasličí planetou sluneční soustavy. Zároveň se jedná o deváté největší a desáté nehmotnější známé těleso, které obíhá přímo okolo Slunce. Roku 1930 ho objevil americký astronom Clyde Tombaugh. Toto kosmické těleso astronomové původně řadili mezi planety, ovšem po změně definice pojmu „planeta“ v roce 2006 byl zařazen mezi trpasličí planety a plutoidy.

Pluto se, podobně jako i další objekty Kuiperova pásu, skládá především z kamenných materiálů a ledu. Jde o poměrně malé těleso, které má přibližně pětinu hmotnosti Měsíce a třetinu jeho objemu. Nejen to, ale i spoustu dalšího jsme se o vesmíru dozvěděli. A to díky našim šikovným předškolákům.

Žabičky nám po ukončení soutěže za odměnu rozdaly diplomy a něco dobrého na zub.

A zatímco venku padalo listí ze stromů, my jsme se dívali, jak se nám školka mění před očima. Už podruhé nás přijela potěšit paní malířka, která nám tentokrát ozdobila zeď tajemným lesem, kde na Karkulku číhá mlsný vlk, a Perníkovou chaloupkou.

Pohádky máme nejraději, a tak jsme si udělali procházku do Dvůrky na představení, které se jmenovalo „Hrátky na pohádky“. Dál nás čekalo fotografování a hudební pořad „Muzikoterapie“, letos dokonce i s netradičním uspáváním.

V listopadu proběhl v MŠ zábavně vzdělávací program „Království sov“.

Netrpělivě jsme očekávali návštěvu Mikuláše se svými pomocníky. Advent zaklepal na dveře a vánoční přípravy jsou v plném proudu. S prvním napadnutým sněhem z našich oken a chodby zmizela podzimní výzdoba a objevily se první sněhové vločky.

Vánoce s blíží a my už se nemůžeme dočkat, jestli nám Ježíšek nadělí pod stromeček to, co si tak moc přejeme.

A jestli ano, nebo ne, to vám povím zase příště.

Přejeme krásné Vánoce a šťastný nový rok.

Za MŠ Smiřice Adélka Všečetná

Zvonečkové harašení aneb Vánoční motání v knihovně

Týden knihoven jsme zahájili anketou pro čtenáře dětského oddělení a KNIŽNÍM BAZAREM. Anketa nazvaná „KOHO, CO A S KÝM“ je o splnění knihovnických přáníček v podobě „KNIHDRÁČKA SLIBÁČKA“. Pokud se čtenáři dětského oddělení chtějí setkat se svým oblíbeným (dosud žijícím) spisovatelem nebo pokud postrádají v dětském oddělení některé knižní tituly – zkrátka pokud dětem v knihovně něco chybí, napíší svá přáníčka na připravené lístečky (dračí mašličky) a připevní je KNIHDRÁČKOVI na ocas. Reálná přání dětských čtenářů se pak pokusíme postupně plnit.

Letos je to už po páté, co smířičtí prvňáčci přebírali v Erbovním sále jednu z nejdůležitějších knih svého života „SLABIKÁŘ“. Slavnostní akt se uskutečnil ve čtvrtek 26. listopadu 2015 dopoledne. Děti předvedly svým rodičům a blízkým, co všechno už znají a jak jsou šikovní. Jejich starší spolužáci si pro všechny připravili malé hudební vystoupení a my knihovnice na závěr sladké překvapení. Marcipánový slabikář všem moc chutnal.

Vánoční období je skvělou příležitostí, abychom si vánočně vyzdobili i knihovnu. Co si vyrobit netradiční zvonečky? Takže od listopadu jsme začali u nás v knihovně motat barevné přízové zvonečky. Výsledek opravdu stojí za to. Každý výtvar byl odměněn malou sladkostí, tři nejlepší pak získají malý dáreček. Ceny budou rozdány ve smířické knihovně poslední předvánoční týden 2015.

Ani letos nemůže chybět adventní losování. Možnost vybrat si pod vánočním stromčkem dáreček je velkým lákadlem pro každého čtenáře.

PŘEJEME VŠEM KRÁSNÉ VÁNOCE A ŠTASTNÝ NOVÝ ROK!

Ilona Hušáková a Leona Rousková

Mažoretky IZABEL Holohlavý

Loňskou soutěžní sezónu jsme ukončili postupem ze zemského kola ve Strakonících na finále Národního šampionátu NBTA v Poděbradech. Pro současné členky týmu Izabel první velká zkušenost s finálovým kláním. V minulosti se podařilo týmu Izabel postoupit na NŠ NBTA v roce 2010.

Po prázdninách se mladší tým – Izabelky – obměnil o některé členky a přibýly nové tváře do formace. V současné době má tým celkem 18 mažoretek. Přejeme jim mnoho vyhraných medailí ze soutěží a co největší zapálení do mažoretkového sportu, vytrvalost při pilování dovedností s hůlkou na tréninku i doma.

Tým Izabel se sešel ve stejném složení jako v předešlé sezóně, nově mezi sebe přivítal další členku. V tomto čísle Zpravodaje se Vám celý tým IZABEL představí:

Denisa Baluchová
– 9 let, ZŠ Smiřice, v souboru 7 let, koníčky – tanec, mažoretky, hry a sport ve vodě, keramika

Veronika Broulíková
– 11 let, ZŠ Smiřice, v souboru 5 let, 1 rok v Jaroměři, koníčky – altová flétna, klavír a atypické sportovní aktivity

Kristýna Černá
– 8 let, ZŠ Černilov, v souboru 5 let, koníčky – mažoretky, jízda na koni, tenis, plavání, keramika

Natálie Černá
– 9 let, ZŠ Smiřice, v souboru 4 roky, koníčky – psí útulek Tlapky, mažoretky

Kristýna Fialová
– 10 let, 5. třída, v souboru 7 let, koníčky – tanec, koně, lyžování

Leontýna Knejpová
– 10 let, ZŠ Smiřice, v souboru 6 let, koníčky – mažoretky, koně

Aneta Králová
– 9 let, ZŠ Smiřice, v souboru 6 let, koníčky – mažoretky, vaření, vyrábění různých věcí (pletení, gumičkování, lepení z papíru, modelování, kreslení) a hudební výchova

Michaela Křížová
– 10 let, ZŠ Smiřice, v souboru 2,5 roku, koníčky – zpěv, mažoretky, tanec

Melánie Moníková
– 10 let, ZŠ Smiřice, v souboru 7 let, koníčky – mažoretky, hudba, sportovní střelba, cestování

Kateřina Seidlová
– 7. třída, ZŠ v Hradci Králové, v souboru 6 let, 1 rok ve Smiřicích

Hana Ševčíková
– 5. třída, ZŠ Smiřice, v souboru 7 let, koníčky – mažoretky, malování, jízda na koni, lyžování, plavání

Klaudivie Škárková
– 9 let, ZŠ v Hradci Králové, v souboru 5 let, hraje na trumpetu 2 roky

Votrubicová Sára
– 5. třída, ZŠ Smiřice, v souboru 1 rok

Celý tým se zúčastnil twirlingového (prvky s hůlkou) soustředění ve Dvoře Králové nad Labem, které vedla mistryně republiky Tereza Rejlová. Potkáváme ji také na soutěžích NBTA jako členku poroty. Mažoretky se na celodenním soustředění naučily spousty nových prvků a jejich správné provedení.

Provedení prvků a dovednost celého týmu můžete vidět v nových skladbách, se kterými děvčata vystoupí na plesích a různých jiných firemních akcích. Pokud byste i Vy měli zájem, aby mažoretky Izabel zpestřily Váš firemní večírek nebo kulturní akci, kontakt na trenérku Gabrielu Kubákovou najdete na webových stránkách www.mazoretky-izabel.estranky.cz.

Tým se představí nejen s novými skladbami, ale i v nových kostýmech, které jsou financovány ze sponzorského daru Danisco Czech Republic – DuPont. Nové kostýmy mažoretek Izabel měly premiéru 21. 11. na soutěži O pohár lanškrounské koruny 2015, kde tým vybojoval 3. místo se skladbou Afrika. Soutěže se účastnily také Izabelky se skladbou Pomáda a umístily se na 1. místě. Gratulujeme!

Izabelky se na soutěži představily také v nově ušitých kostýmech. Pokud máte zájem, aby Izabelky vystoupily na Vašem dětském programu v zimní sezóně, kontakt najdete na webových stránkách Izabel, informace u trenérky Radky Lukáškové. Na soutěž oba týmy jely společně autobusem. Doprava byla uhrazena ze sponzorského daru. Prostřednictvím Zpravodaje chceme poděkovat všem zastupitelům a panu starostovi obce Holohlav.

Přes zimu čeká všechny mažoretky trénink na další soutěže v roce 2016 a Izabel bude pilovat skladbu na NŠ. Přejeme, ať Izabelkám i Izabel vycházejí soutěže vždy na stupně vítězů, a doufáme, že v dalším čísle budeme mít spousty novinek pro Zpravodaj a dobrých umístění při soutěžních kláních. Naším čtenářům přejeme krásné prožití vánočních svátků, zdařilou oslavu Nového roku, hodně zdraví i pohody v roce 2016.

Mažoretky Izabel Holohlavý

Smířické svátky hudby

13. ROČNÍK VELIKONOČNÍHO HUDEBNÍHO FESTIVALU

12.–27. BŘEZNA 2016

V ZÁMECKÉ KAPLI VE SMÍŘICÍCH

1. koncert:
sobota 12. 3. 2016 od 19.00 hodin
ZAHAJOVACÍ KONCERT – BACH BAROKEM OBKLOPEN
Jaroslav Svěcený – housle
Stephen Shippis (USA) – housle
Zdeněk Rys – hoboj
Virtuosi Pragenses – komorní orchestr
Excelentní koncerty Johanna Sebastiana Bacha, včetně světoznámého Koncertu pro dvoje housle d-moll, se rozestní v barokní zámecké kapli Zjevení Páně ve Smířicích při zahajovacím koncertě 13. ročníku festivalu Smířických svátků hudby 2016. Vedle Jaroslava Svěceného se představí dva vynikající sólisté – americký pedagog a houslista Stephen Shippis a sólohobojista Zdeněk Rys, kteří s komorním orchestrem Virtuosi Pragenses společně vytvoří slavnostní atmosféru úvodního koncertu.

2. koncert:
neděle 13. 3. 2016 od 19.00 hodin
KOMORNÍ SEANCE VE SMÍŘICÍCH
Jitka Hosprová – viola
Jaroslav Svěcený – housle
Václav Mácha – klavír
Spojení houslí, violy a klavíru vždy lákalo světové skladatele k vytvoření jedinečného repertoáru pro toto obsazení. Jaroslav Svěcený ve spolupráci s vynikající violistkou Jitkou Hosprovou a tradičně skvělým Václavem Máchou umožní posluchačům zaposlouchat se do těchto hudebních klenotů, jejichž prožitek ještě umocní čarovné prostředí zámecké kaple Zjevení Páně.

3. koncert:
středa 16. 3. 2016 od 19.00 hodin
POEZIE ŠANSONU
Hana Maciuchová – umělecký přednes
Dagmar Zázvůrková – zpěv
Pavel Větrovec – klavír
Martin Blažek – kytara
František Raba – kontrabas, kytara
Spojení šansonu a mluveného slova je také festivalovou novinkou. Na tomto večeru se představí legendární česká herečka Hana Maciuchová a mladá šansonierka Dáša Zázvůrková, která společně s častým hostem smířického festivalu Pavlem Větrovcem a dalšími kolegy navodí uvolněnou a pozitivní atmosféru.

4. koncert:
čtvrtek 17. 3. 2016 od 19.00 hodin
SETKÁNÍ SE SWINGEM
Big band Václava Kozla
Jaroslav Svěcený – housle
Nejslavnější swingové melodie v podání velkého Big bandu, jehož zakladatelem je skvělý skladatel, dirigent a instrumentalista Václav Kozel, zazní ve spolupráci s Jaroslavem Svěceným v kapli Zjevení Páně vůbec poprvé.

5. koncert:
sobota 19. 3. 2016 od 19.00 hodin
BAROKNÍ VELIKONOCE VE SMÍŘICÍCH
Ester Pavlů – mezzosoprán
Jaroslav Svěcený – housle
Jitka Navrátilová – cembalo
Josef Kšica – varhany
Leitmotivem tohoto koncertu jsou nejen unikátní mistrovské nástroje, které představí Jaroslav Svěcený ve skladbách 18.–20. století, ale také virtuózní hra jedné z nejlepších českých cembalistek Jitky Navrátilové a varhaníka Josefa Kšicy. Zvuk historických houslí prolne krásný a plný hlas mladé české mezzosopránistky Ester Pavlů.

6. koncert:
neděle 20. 3. 2016 od 19.00 hodin
POHÁDKA SMÍŘICKÉ NOCI
Soňa Červená – zpěv
Jaroslav Svěcený – housle
Ladislav Horák – akordeon
Markéta Laštovičková – akordeon
Legendární energická dáma, která si dokáže podmanit jakékoliv publikum, vystoupí na smířickém festivalu poprvé. Zdatnými partnery na pódiu jí budou vedle Jaroslava Svěceného dva mistři akordeonové hry – profesor Ladislav Horák a jeho vynikající žákyně a laureátka mnoha mezinárodních soutěží Markéta Laštovičková.

7. koncert:
středa 23. 3. 2016 od 19.00 hodin
SVÁTEK STRUN A VARHANNÍCH PÍŠŤAL
Jaroslav Svěcený – housle
Lubomír Brabec – kytara
Pavel Svoboda – varhany
Večer ve společnosti vynikajících hudebníků a nádherných skladeb slibuje neopakovatelný zážitek pro všechny zúčastněné.

8. koncert:
čtvrtek 24. 3. 2016 od 19.00 hodin
VELIKONOČNÍ SETKÁNÍ ŽÁNŘŮ ANEB OD OPERY K SMS*
Jiří Škorpík – zpěv, perkuse, klarinet
Markéta Mátllová – soprán
Jaroslav Svěcený – housle
SMS* trio – kytara, perkuse, violoncello
Jeden z nejlepších českých skladatelů a aranžérů současnosti Jiří Škorpík představí spolu s vynikající mladou sopranistkou Markétou Mátllovou a Jaroslavem Svěceným originální projekt, který zcela jistě osloví posluchače všech generací a bude zachycen na CD.

9. koncert:
sobota 26. 3. 2016 od 19.00 hodin
JOHANKA Z ARKU
Jitka Sedláčková – umělecký přednes
Jaroslav Svěcený – housle
Josef Popelka – varhany
Vladimír Rejlek – trubka
Úžasný příběh o neobyčejné ženě, která během stoleté války stanula v čele francouzských vojsk v boji proti Angličanům. Její odvaha, statečnost a náboženské zánícení byly trnem v oku tehdejší mocným. Byla prohlášena kacířkou a upálena, aby mohla být daleko později ospravedlněna, stala se mučednicí a na počátku minulého století byla prohlášena za svatou. Strhující text přednese za hudební podpory Jaroslava Svěceného, varhaníka Josefa Popelky a trumpetisty Vladimíra Rejla herečka Jitka Sedláčková.

10. koncert:
neděle 27. 3. 2016 od 19.00 hodin
SLAVNOSTNÍ ZÁVĚREČNÝ KONCERT
Jaroslav Svěcený – housle
Anna Paulová – klarinet
BonArt Orchestra – komorní orchestr
Závěrečný koncert představí ryze dámský orchestr, jehož členky jsou zároveň vynikající sólové a komorní hráčky. Program bude věnován skladbám Antonia Vivaldiho, Jana Václava Stamice a dalším autorům 18. století. Atmosféra velikonočního večera, umocněná nádhernou hudbou, bude důstojnou a slavnostní tečkou za celým 13. ročníkem Smířických svátků hudby.

DOPROVODNÁ AKCE: Výstava obrazů a soch ze dřeva výtvarníka a spisovatele Martina Patříčného.
Předprodej a rezervace vstupenek od 7. 12. 2015 v KS DVORANA Smířice, tel. 602 316 525, nonstop v e-shopu na stránkách festivalu:

www.festival.mestosmirice.cz

Úspěchy žáků ZUŠ v soutěži uměleckých škol kraje

Školní rok 2014–2015 byl mimořádně úspěšný pro žáky naší školy. Každým rokem se setkávají soutěžící v okresních a krajských kolech, kde předvádějí své umění ve hře na hudební nástroje, zpěvu a v dalších oborech. Okresního kola se celkem zúčastnilo 12 našich žáků ve hře na zobcovou flétnu, klarinet, trubku. Soutěž se konala v Hradci Králové v ZUŠ Habrmanova dne 26. 2. 2015.

1. místo s postupem do kraje získali žáci:

Katka Valentová, zobcová flétna (byla oceněna za mimořádný výkon)

Klaudie Škárková, zobcová flétna

Michal Palma, zobcová flétna

Kateřina Nádvorníková, zpěv

1. místo: Adam Kadlec, trubka

2. místo: Beáta Jakubská, zpěv

Jan Skořepa, klarinet

Beáta Jakubská, příčná flétna

3. místo: Ema Hejnová, zpěv

Jiří Elišák, klarinet

Jiří Štefánek, klarinet

Michal Vašíček, klarinet

Štěpán Filip, klarinet

Krajské kolo soutěže se konalo 25. 3. 2015 v Jičíně. Ve veliké konkurenci základních uměleckých škol Královéhradeckého kraje naši žáci obsadili 2. místa: K. Valentová, M. Palma, K. Škárková – ve hře na zobcovou flétnu a 3. místo K. Nádvorníková v sólovém zpěvu.

Poděkování za přípravu patří p. uč. R. Škárkovi, p. uč. K. Bezůškové, p. uč. J. Benešovi a za výbornou korepetici p. uč. J. Pavlíkovi, samozřejmě všem rodičům účinkujících žáků za psychickou podporu.

Kateřina Nádvorníková

Klaudie Škárková

Katka Valentová

Michal Palma

Výborné výsledky ocenili a odměny předali na závěrečném vystoupení starosta p. L. Tuzar a p. tajemnice Mgr. V. Hottmarová.

V letošním roce nás čeká soutěž komorních souborů, které se také zúčastníme. Těšíme se na společné setkání na tradičních vánočních koncertech, které se uskuteční 9. a 10. 12. 2015 ve Dvoraně a 16. 12. 2015 v kapli Zjevení Páně, začátek vždy v 17 hodin.

PaedDr. Mgr. Lubomír Havrda, ředitel školy

ZUŠ Smiřice spolupracovala s divadelním spolkem OCHOS Smiřice při představení Živý betlém v kapli Zjevení Páně.

Projekt Společně je v polovině

Dne 4. června byl zahájen nový projekt SPOLEČNĚ, který zahrnuje cyklus kulturních a společenských akcí především pro seniory. Je financován Nadačním fondem Veolia v rámci programu Společně s úsměvem a městem Smiřice.

SLZY SMÍCHU

První akcí byl pořad Slzy smíchu Stanislava Zindulky, který poutavě vyprávěl o svých divadelních začátcích a jeho celoživotní cestě na divadelních prknech. Stanislav Zindulka začínal divadelní angažmá v Hradci Králové. Jeho hereckou partnerkou byla často Dagmar Felixová, která se s ním ve Smiřicích setkala. Zajímavé vyprávění, úžasná energie a veselé historky pobavily 61 přítomných návštěvníků.

UTAJENÉ ŽIVOTY SLAVNÝCH ČEŠEK

22. září přijela na besedu spisovatelka Martina Bittnerová představit knížku Utajené životy slavných Češek. Autorka vyprávěla o zajímavých ženách 19. a počátku 20. století, např. Theodorě, dceři Boženy Němcové, skladatelce Vítězslavě Kaprálové aj. Posluchači se seznámili i s dalšími vydanými knížkami. Paní Bittnerová zodpověděla všechny dotazy přítomných. Tuto odpolední akci si nenechalo ujít 45 zájemců.

DROBNOSTI MILANA DROBNÉHO

9. října se uskutečnil koncert dvou pěveckých legend, Milana Drobného a Yvety Simonové, s názvem Drobnosti Milana Drobného. Zazněly nejznámější hity obou interpretů, jako jsou Písníčka pro kočku, Je po dešti, Pláču sůl, Děti z Pirea, O nás dvou aj. Program byl zpestřen vtipným vyprávěním historek ze života umělců. Yveta Simonová zavzpomínala na bývalého pěveckého partnera Milana Chladila. Zaplněný sál Dvorany, rekordních 178 návštěvníků, odměnil oba zpěváky mohutným potleskem.

ŠPERKY Z FIMA

5. listopadu proběhla první tvořivá dílna s názvem Šperky z Fima. Návštěvnické tohoto setkání se seznámily s barevnou polymerickou hmotou Fimo a postupy, jak lze nějakou drobnost vyrobit. Tvořila se díla ze dvou a tří barev vykrajovátka, potom plastické šperky. Ukázalo se, že fantazii se meze nekladou, a každé se podařilo vyrobit originální výrobek. Tvoření přítomné dámy zaujalo natolik, že naše setkání trvalo tři hodiny, a každá si odnesla několik výrobků.

Jana Urbanová, KSD Smiřice

Přijďte si potrápit mozek!

Leden nového roku je věnován tréninkům paměti. Tato akce je součástí projektu „SPOLEČNĚ!“, který je financován z Nadačního fondu VEOLIA v rámci programu Stále s úsměvem – Aktivně po celý život a městem Smiřice. Projekt je určen všem aktivním seniorům, kteří chtějí udělat něco pro svoje duševní zdraví.

Setkání se konají 14., 21. a 28. ledna 2016 v Kulturním středisku Dvorana od 10 do 11:30 hodin. Maximální počet účastníků ve skupině je 18 osob, přijít můžete jednou či opakovaně.

Zájemci se mohou hlásit od 4. ledna 2016 osobně v Kulturním středisku Dvorana nebo na telefonním čísle 602 316 525. Těšíme se na vás.

Mgr. Věra Hottmarová

Nadační fond
VEOLIA

Smiřický Kašpárek je devadesátiletý

V lednu 2016 to bude 90 let, co bylo ve Smiřicích založeno veřejné loutkové divadlo. Členové souboru chystají na leden oslavy, jejichž součástí by měl být třeba den otevřených dveří, malá výstava o historii divadla, hostování jiných divadelních souborů, obnovená premiéra jedné z pohádek a další akce.

Přemýšlela jsem, jak napsat článek, kde bych seznámila veřejnost s historií i současností smiřického loutkového divadla, s tím, co hrání loutkového divadla obnáší, zkrátka se vším, co k tomu patří. Dospěla jsem k závěru, že nejlepší asi bude, vyzpovídat nejdéle působícího člena loutkářského souboru pana Jiřího Zahálku.

Jirko, jaké byly tvé loutkářské začátky?

Když mi bylo deset let, to bylo uprostřed války, začal mě můj dědeček brát na pomoc při prodeji vstupenek. To se divadlo hrálo v sále tehdejšího kina v hotelu Andrejsek (bývalá restaurace Oáza), a to od ledna roku 1926, kdy ho můj tatínek spolu s dalšími členy smiřické sokolské jednoty založil. V sále kina, který do zrušení Sokola začátkem okupace sloužil jako tělocvična, se jevištní konstrukce před každým představením musela postavit a po něm zase složit. I při tom jsem pomáhal. Tak to pokračovalo i po válce, ale protože kino hrálo stále častěji, na loutky zbývalo málo termínů. Proto loutkáři, teď už opět pod hlavičkou Sokola, našli útočiště v sálu hostince Na Lednici. Sálek byl malý, ale náš.

Tam jsem začal skutečně loutkařit voděním loutek a jednou jsem i režíroval. Se svými vrstevníky jsem nacvičil hru Kašpárek námořníkem. Avšak i Na Lednici začaly problémy, v době cukrovarské kampaně v „našem“ hledišti přespávali sezonní dělníci. Tak to trvalo do roku 1953.

Po zrušení přidělového hospodářství (potravin na lístky) bylo zrušeno i zásobovací oddělení tehdejšího národního výboru, jež od r. 1945 sídlilo v Malburgově vile (její majitel továrník byl jako Němec odsunut a jeho majetek zkonfiskován), a uvolněné prostory byly poskytnuty loutkovému divadlu stejně jako vedlejší jídelna, jež dosud sloužila smiřickému muzeu. Jeho sbírky byly přestěhovány do bývalého chudobince. To už divadlo působilo pod patronací odborové organizace státního statku, r. 1951 byly totiž všechny kulturní soubory převedeny od tělocvičných jednot k odborům.

Jak se vám hrálo v nových podmínkách?

Musím přiznat, že v té době jsem aktivně nehrál, protože jsem studoval v Praze. Ale svého pobytu v hlavním městě jsem využil k získání alespoň části finančních prostředků, které byly při budování nové scény tolik potřeba. Nevelká úspora, kterou si Kašpárek našetřil ze vstupného, totiž při ménové reformě vzala za své, a statkářští odboráři zpočátku příliš štedří nebyli. To se však postupně podstatně změnilo k lepšímu.

Pokud se týká hrání v nových podmínkách, dříve než k němu mohlo dojít, bylo potřeba rekonstruovat nové prostory a upravit je pro potřeby loutkového divadla. Všechny práce byly konány bezplatně a pomáhali při nich nejen loutkáři, ale také mnozí další smiřičtí občané. Výsledkem tisíců brigádnických hodin bylo krásné hlediště i prostorné jeviště umožňující hrání s loutkami závěsnými i spodovými (např. maňásky).

Hrát se sice začalo už koncem roku 1953, ale slavnostní zahajovací představení Kainarovy Zlatovlásky se uskutečnilo až na jaře příštího roku. Při tom jsem jako vodič byl. Veřejnost jevila velký zájem, a tak se odehrálo 13 repríz. Do nového divadla přijížděli loutkáři ze širokého okolí, ale navštěvovali ho i různí činitelé, kteří do Smiřic zavítali úředně. Uskutečnilo se v něm i několik krajských loutkářských seminářů.

Jak se projevíly nové podmínky na úrovni představení?

Ta se samozřejmě začala zvyšovat. Přispělo k tomu i to, že tři členové souboru absolvovali dálkový režisérský kurz. Na přípravu představení bylo víc času, protože jsme nacvičené hry mohli několikrát reprízovat. K dispozici jsme měli statkový autobus, a tím jsme na představení sváželi diváky ze širokého okolí. Mnozí účastníci tehdejších svozů do divadla dnes doprovázejí na představení svá vnoučata. S některými nacvičenými hrami jsme se přihlásili do soutěží a zúčastnili se i různých přehlídek. Mezi hrami byly nejen novinky, ale i vlastní úpravy starších her.

Které inscenace se vám povedly nejvíc?

První větší úspěch přinesla hra, kterou hrajeme doposud, a to Povídání o pejskovi a kočičce. S tou jsme v r. 1959 obsadili druhé místo na přehlídce v Praze. O rok později měl ještě větší úspěch Král Abeceda. Toho jsme uvedli plošnými loutkami a měli s ním úspěch na Loutkářské Chrudimi a také na přehlídce mládežnického divadla v Opavě (účinkovali totiž tehdejší mladí členové souboru). Obě tyto hry jsem měl tu čest režírovat. Největší úspěch na Loutkářské Chrudimi jsme však slavili v roce 1961 s inscenací Generálské operky (rež. Vladimír Hájek). Hráli jsme ji rovněž „plošáky“ a účinkoval při ní orchestrík pod řízením Milana Jašky. Tato hra nám přinesla nominaci na jednoměsíční zájezd do Itálie, který se uskutečnil na začátku roku 1962. Za zmínku stojí ještě nacvičení úplné novinky, hry manželů Lamkových Křížem krážem (rež. Jan Suchánek, scéna akad. malíř Jiří Škopek). Ta byla oceněna ministerstvem kultury jako hra pětiletí.

Věnujme se však také současnosti. Veřejnost by mohlo zajímat, kdo vlastně loutkové divadlo ve Smiřicích hraje?

Soubor vždy tvořilo kolem 20 členů, někdy i víc. Seznam všech těch, kteří v něm kdy působili, je uložen na našem webu. Dnes mezi námi je 16 dospělých a asi 7 dospívajících nebo dětských členů. Někteří do Smiřic dojíždějí z okolních míst, z Hradce, Jaroměře, ze vzdálených Osic i odjinud. Někteří smiřičtí členové jsou z rodin, v nichž má loutkářství už tradici (Motýčkoví, Suchánkoví), ale i s většinou ostatních přicházeli, nebo přicházejí jejich příbuzní (Mengerovi, Kloučkoví, Klimešovi, Sladký, Řízek). Občas nějaký nový člen přijde, některý stávající odejde, ale počet členů je stále přibližně stejný a tak soubor může pracovat soustavně.

Jak taková práce vypadá? Co se dělá, třeba když se nehraje?

V sezoně, tj. přibližně od září do dubna, se pravidelně každý pátek scházíme na zkouškách, to jsou přítomni všichni, kteří v připravované hře účinkují. Kromě toho se na pondělních schůzkách užší kroužek věnuje technickým přípravám hry (kulisy, rekvizity, úprava loutek) a samozřejmě probíhají i práce spojené s provozem divadla.

Mimo sezonu přicházíme rovněž každý pátek, abychom realizovali vše, na co v sezoně není čas, nebo co je možno dělat pouze v době, kdy se nehraje. Například letos v létě byl proveden velký úklid v dílně spojený s jejím vymalováním. Takto zrenovovány byly i přilehlé chodbičky a kuchyňka. Mimo divadlo se pracuje například na úpravě textů vybraných her pro příští sezónu apod.

Informace o dění v souboru a v divadle se snažíme aktuálně zveřejňovat na našich webových stránkách loutkysmirice.webnode.cz. Na nich je možno nalézt také údaje o historii souboru i o jeho hrách a prohlédnout si fotografie z inscenací.

Jsou loutkáři jako lidé něčím zvláštní?

Zvláštní jsou tím, že mají rádi loutky a hraní s nimi. Říci, že se odlišují láskou k dětem, by nebylo přesně, děti mají rádi snad všichni, ale to, že pro ně a pro jejich radost něco soustavně, z vlastní vůle, ve vlastním volném čase a zadarmo dělají, to už v dnešní době trochu zvláštností je. Této činnosti věnují ročně desítky hodin, programu divadla často přizpůsobují programy svých rodin, odměnou je jim „jen“ potlesk a uznání obecnstva.

Ke konci rozhovoru ještě otázka přímo k tobě: Která(é) role ti přirostla(y) k srdci nejvíc?

Za těch několik desetiletí jsem oživil už desítky loutek. Zprvu jako vodič, později i hlasem. Které jsem měl nejraději? Od r. 1959 mluvím za Čapkovu Pejska (Povídání o pejskovi a kočičce), a ve spojení s pohybovými animátory Zdeňkem Trmalem (s tím nejdéle), poté Tomášem Zemkem a teď Zdeňkem Kloučkem se nám myslím podařilo vytvořit postavku, která se u dětí těší (a jistě i nadále těšit bude) velké oblibě. Z pohádkových postav rád hraju krále. Z nich mám nejraději tak trochu popleteného vladaře ze Žáčkových kašpárkovin o čertech a o ježibabě. Ty se hodně líbily dětem i dospělým, a tak jsem k nim připsal ještě třetí pokračování o drakovi, v něm je král – coby dědeček – dokonce hlavní postavou.

A co Kašpárkovi k devadesátinám popřeješ?

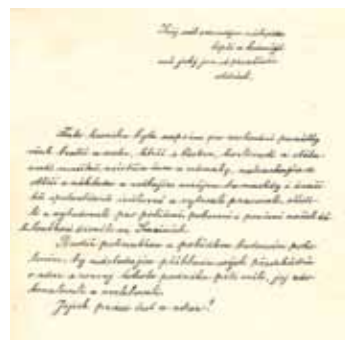
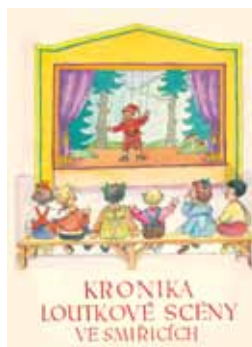

Kašpárkovi a jeho dřevěným kamarádům přeji, aby měli stále dostatek těch, kteří je budou oživovat i v dalších letech, a aby se na ně dětští a dospělí diváci chodili dívat i ve věku televize a různých tabletů, i-podů a dalších vizuálních lákadel.

Členům souboru přeji, aby jim jejich elán, nadšení a láska pro dřevěná pimprlata vydržely co nejdéle, a aby i nadále cítili takovou podporu města, jakožto zřizovatele loutkového divadla, kterou mají doposud. Věřím, že na devadesátiletou činnost, o níž se zasloužili dosavadní principálové – zakladatel loutkového divadla Petr Zahálka (můj otec), Slavoj Lochman a Tomáš Zemek, loutkářský soubor pod taktovkou nynějšího principála Jana Suchánka naváže stejně úspěšně.

Na úplný závěr, Jirko, i já Tobě přeji, ať si s námi ještě hodně králů a pejsků zahraješ. Děkuji Ti za rozhovor.

Věra Kloučková

Aktivity divadelního spolku OCHOS Smiřice v r. 2015

Smiřický ochotnický spolek OCHOS se během své čtyřleté existence snaží stále zapojovat do kulturního dění ve Smiřicích. Část souboru proto nazkoušela pohádku Jaroslav a Zimoslav u řeky Labe, kterou sehrála na akci Loučení s prázdninami na smiřickém nádvoří. Tuto akci pořádalo město Smiřice a Kulturní středisko Dvorana. Autorská pohádka volně vychází z pověsti o vzniku názvu Smiřice. Pověst vypráví o dvou rytířích, kteří se smířili u řeky Labe. Pro potřeby scénického zpracování byl zvolen jednoduchý rámec – na bleším trhu se setkávají dvě trhovkyně. Prodávají, nabízejí, předhánějí se. Strhne se hádka. Usmíří se nakonec, jako rytíři, o kterých pověst vypráví?

Pohádka byla napsána pro dvě herečky OCHOSu Ivanu Zbořilovou a Stanislavu Barnetovou, které se s hraním pouličního divadla doslova popraly. Nutno dodat, že s grácií a obdivem dětských i dospělých diváků.

Loučením s prázdninami se OCHOS „prohrál“ do nové sezóny, kdy soubor čekala premiéra nové inscenace Maruša aneb Z ohryzku štrúdlu neuděláš. Inscenace se zkouší od druhé poloviny minulé sezóny. Text napsala Lucie Prouzová na motivy Maryši bratří Mrštíků, a to přímo pro soubor OCHOS.

Velká část zkoušení spočívala především v dramaturgickém, inscenačním a komunikačním hledání. Hledali jsme komunikační kanály v proměňujícím se souboru a mezi souborem a novou režisérkou. Hledali jsme, co z Maryši nás dnes může zajímat. Hledali jsme inscenační klíč souboru OCHOS.

Po náročném a intenzivním zkoušení se dne 25. 9. uskutečnila premiéra ve Vrchovinách u Nového Města nad Metují, v hostinci U Škaldů. Účast byla nad očekávání hojná a inscenace byla pozitivně přijata, což nás doslova nakoplo pro další práci. Inscenaci Maruša jsme zahráli také například na lanškrounském teatro festivalu LATHIFE dne 14. 11. 2015. A těšíme na jaro, kdy ji představíme vám, smiřickým divákům.

Tímto naše letošní práce však nekončí. Dále se zapojíme do vánočního dění v našem malém městě a 12. 12. 2015 navnadíme děti a dospělé na téma „Vánoce, svátky klidu a míru“ představením Živý betlém ve smiřické kapli. Tak jako se rok 2015 halí do barev podzimu, tak ani OCHOS nezůstává jednobarevný.

Za celý soubor přejeme čtenářům Zpravodaje pohodové Vánoce a vše dobré v roce 2016.

Stáňa Barnetová a Lucie Prouzová

Kulturní pozvánky

Kulturní středisko Dvorana, s.r.o., pro vás na 1. pololetí roku 2016 připravuje:

13. 2. od 17 hod. – Koncert vážné hudby

V kapli Zjevení Páně vystoupí Hana Juričková (zpěv), Václav Uhlíř (varhany), host pořadu Cantus Feminae Nechanice, sbormistr Petr Semerák, klavír Miriam Puklová.

21. 2. od 14.30 hod. – Karneval pro děti VOSA JEDE

Pořad plný soutěží, písniček a další zábavy, v němž se děti samy stanou účinkujícími.

KD Dvorana, děti vstup zdarma, dospělí 30 Kč

22. 2. od 9 a 10.15 hod. – O Sněhurce

Pohádka pro děti z mateřských škol v podání divadla Kapsa Andělská Hora. Na představení přivítáme i rodiče s dětmi na rodičovské dovolené. KD Dvorana, vstupné 40 Kč

3. 3. od 9 hod. – Tvořivá dílna

V pořadí třetí dílna pro tvořivé seniory, tentokrát věnovaná ubrouskové technice.

Akce je součástí projektu podpořeného Nadačním fondem Veolia z programu Stále s úsměvem, Aktivně po celý život.

4. 3. od 19 hod. – Maruša aneb Z ohryzku štrúdlí neuděláš

Divadelní představení na motivy Maryši bratří Mrštíků v podání Divadelního souboru Ochot Smiřice. KD Dvorana, vstupné 100 Kč

12. – 27. 3. – SMIŘICKÉ SVÁTKY HUDBY 2016

13. ročník hudebního festivalu, program koncertů viz str. 15 (Kaple Zjevení Páně)

24. 3. od 9 hod. – Tvořivá dílna

Čtvrtá a poslední dílna se zaměří na velikonoční aranžmá. KD Dvorana Akce je součástí projektu podpořeného Nadačním fondem Veolia z programu Stále s úsměvem, Aktivně po celý život.

26. 3. od 20 hod. – Myslivecká zábava

V KD Dvorana pořádá Myslivecké sdružení Labská rovina Smiřice, vstupné 150 Kč.

9. 4. od 19 hod. – Ženíbba

Tragikomická satira N. V. Gogola plná nadsázky a nečekaných zvrátů v podání Divadelního souboru Vrchlický Jaroměř. KD Dvorana, vstupné 100 Kč.

29. 4. od 19 hod. – Travesti revue

Účinkují travesti skupiny Techtle Mechtle a Screammers. KD Dvorana, vstupné v předprodeji 250 Kč, na místě 270 Kč.

1. 5. od 13 hod. – Vítání máje s Hradeckem

Zábavný program pro celou rodinu na nádvoří zámku a v kapli Zjevení Páně, vstup volný.

PLESOVÁ SEZÓNA 2016

9. ledna – Myslivecký ples (MS Smiřice)

15. ledna – Myslivecký ples (MS Skalice)

22. ledna – Myslivecký ples (MS Smržov)

29. ledna – Myslivecký ples (MS Okrouhlík – Rusek)

30. ledna – Ples Obecního úřadu Skalice

12. února – Myslivecký ples (OMS Hradec Králové)

19. února – Ples Kulturního střediska Dvorana, s.r.o.

Začátky plesů jsou ve 20 hodin.

Předprodej vstupenek u jednotlivých pořadatelů.

Informace o akcích získáte v Kulturním středisku Dvorana, s. r. o., tel. 602 316 525, nebo na webu www.ksdvorana.mestosmirice.cz.

Kulturní středisko Dvorana, s. r. o.

Vzhlížejte
do nového roku
s nadějí
stejně
jako my.

PF 2016

Budou na nové smiřické pískovně hnízdit rybáci?

Společnost CEMEX, která provozuje pískovnu v lokalitě na Zderazi, umístila letos na podzim ve spolupráci s Českou ornitologickou společností na vodní plochu smiřické šterkopiskovny plovoucí betonové ostrůvky, na nichž by v budoucnu měli hnízdit rybáci obecní. Projekt Hnízdni ostrůvky pro rybáka obecného byl spolufinancován Evropskou unií – Evropským fondem pro regionální rozvoj a Státním fondem životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životní prostředí.

Rybák obecný (*Sterna hirundo*) je druh ptáka úzce vázaný na specifický typ prostředí – ve střední Evropě ke hnízdění využívá nízké šterkové ostrovy bez vegetace nebo jen s velmi sporou vegetací. Toto hnízdni prostředí vznikalo a zanikalo v minulosti spontánně v korytech větších řek během jarních velkých vod, které vytvářely rozsáhlé šterkové náplavy včetně ostrovů. V současnosti je toto původní prostředí rybáka v Česku velmi vzácné, neboť regulace vodních toků většinou tento typ modelace říčního dna neumožňuje.

Rybák obecný, který je v české legislativě zařazen mezi silně ohrožené druhy, přilétá do Čech z jižních krajů v průběhu dubna a května a zdržuje se zde, dokud nevyvede mladá. První snůšky mohou přijít na začátku května, zhruba po třech týdnech se ptáčata vyklubou a za další tři až čtyři týdny vyrostou díky potravě bohaté na drobné rybky a větší vodní hmyz. V České republice rybáci v současnosti hnízdí v počtu asi 400 až 600 párů na různých ostrovech existujících v krajině, většinou na rybnících nebo přehradních nádržích. Na těchto vodních plochách ale občas dochází ke zničení hnízd vlivem manipulace s výškou vodní hladiny v průběhu hnízdění. Vodní plochy, uměle vznikající při těžbě šterkopísku, tento ptačí druh často lákají ke hnízdění, ale toto prostředí jim nenabízí vhodné hnízdni příležitosti. Stává se velmi často, že ptáci umístí svá hnízda přímo na těžební technice a jiných konstrukcích, přičemž jsou ale taková hnízda předem odsouzena k zániku jak z důvodu rušení, tak kvůli nevhodnému podkladu hnízda.

V zahraničí jsou vzhledem k ubývajícím přirozeným plochám pro hnízdění tohoto druhu známy a široce využívány možnosti podpory hnízdění na umělých ostrovech. Instalace dřevěných ostrovů byla poprvé v ČR vyzkoušena na šterkovně Troubky v roce 2007, kde hned od prvního roku začali ptáci tyto ostrovy obsazovat a úspěšně vyvádět mláďata. Konstrukce těchto starších, dřevěných typů ostrůvků ale vyžaduje pravidelnou péči, jejich trvanlivost je kvůli použitému materiálu omezená a navíc vyžaduje každoroční vytažení na břeh před zimou a spuštění na vodu na jaře. Proto byly v letech 2009 a 2010 vyrobeny a vyzkoušeny prototypy plovoucích ostrovů tvořených plovákem a betonovým obalem. Jejich konstrukce umožňuje spojování do větších ploch a představuje pro rybáky bezpečné hnízdiště. Úspěšnost tohoto řešení dokládá zahnízdění 14 párů rybáků hned v prvním roce instalace (2010).

Betonový plovoucí ostrůvek, který je instalován i ve Smiřicích, je prostorový, dutý, tenkostěnný prefabrikát ve tvaru šestibokého hranolu o šířce 2 m a výšce 1,7 m. Vnitřní, vodotěsně uzavřená dutina, je vyplněna jádrem z tvrdého polystyrenu. V horní části prefabrikátu je vytvořena vnější prohloubenina, která se po instalaci vyplňuje drobným šterkem. Po obvodu prohloubeniny jsou svislé otvory pro případné spojování ostrůvků do větších celků a dále tři spádované odvodňovací otvory. Dno ostrůvku je tvořeno stabilizační deskou o tloušťce 30 cm, sloužící jako vyvažovací závaží proti převrácení. Konstrukčně je ostrůvek vyroben z vysokopevnostního jemnozrnného vláknobetonu, odolného proti průsaku vody a působení mraza a ledu. Do okolí neuvolňuje žádné látky, které by mohly kontaminovat životní prostředí. Po spuštění na vodu jsou ostrůvky vybaveny dřevěným ohrazením, které zabraňuje pádu malých mláďat do vody. Tento typ má 70letou životnost a je prakticky bezúdržbový.

Na ostrůvcích mohou být vedle sebe i tři nebo čtyři páry rybáků, každý z nich mívá v průměru tři vejce. Jakmile rybáci vyvedou mláďata, tak opustí hnízdiště (červenec) a pomalu se přesunují na jih. Po instalaci budou ostrovy sledovány v průběhu hnízdniho období s cílem ověřit a přesně popsat efektivitu ochrannářského zásahu.

Bude sledován počet párů hnízdících na jednotlivých ostrovech a počet úspěšně vyvedených mláďat. Sledování bude probíhat pomocí stativového dalekohledu ze břehu, aby nedocházelo ani k minimálnímu rušení hnízdících ptáků. Po ukončení hnízdění bude provedena fyzická kontrola všech ostrovů s cílem nalézt případná nevyklíhlá vejce nebo stopy po predaci hnízd.

O tom, zda umístění plovoucích ostrůvků na novém smiřickém pískovně přineslo své výsledky, vás budeme informovat v dalších Zpravodajích. O úspěšnosti projektu ale svědčí fakt, že z výše uvedeného celkového počtu hnízdících párů v ČR jich podle výsledků pravidelného monitoringu už šedesát hnízdí na dříve vybudovaných betonových ostrovech.

L. Reichová

Zpracováno podle materiálů společnosti CEMEX, foto Jiří Bohdal

Z tenisových kurtů

TENISOVÉ ČTYŘHRY 2015

V pořadí 12. ročník turnaje se uskutečnil poslední červnovou sobotu 27. června 2015 na smiřických tenisových kurtech za účasti 10 dvojic. Vítězi turnaje se stali P. Filip a J. Šafránek, na místě druhém se umístili V. Loskot s M. Plškem, místo třetí vybojovala E. Křestánová s bratrem J. Mazákem. Ceny pro vítěze věnovala firma BDK-Glass Smiřice.

Na závěr letošní tenisové sezóny byl v sobotu 10. října sehrán turnaj ve čtyřhrách, ve kterém se utkalo 6 dvojic. Vítězi 8. ročníku se stali borci Filip–Šedivý před dvojicí Tuzar st. – Tuzar ml. a Baborák–Rohlena.

Ing. Milan Plšek, fotografie Vl. Sladký

PAMĚTNÍK 2015

Sobota 5. září 2015 patřila tradičnímu turnaji „Pamětník“, bývalých i současných členů místního tenisového oddílu, starších čtyřiceti let. Sehrán byl již 39. ročník tohoto turnaje jednotlivců, 16 hráčů bojovalo o vítězství ve 4 kategoriích. Ve skupině nad 40 let vybojoval vítězství L. Šedivý před druhým J. Šafránkem a P. Šimonem. Skupinu nad 50 let vyhrál P. Filip, druhé místo obsadil P. Rohlena před třetím J. Říhou. Pořadí ve skupině nad 60 let bylo následující: R. Baborák, M. Plšek a J. Fabián. Vítězem skupiny nejstarší, nad 70 let, se stal K. Hradecký před J. Koudelkou a V. Prokopem. Kolegy přišli alespoň pozdravit bývalí smiřičtí hráči B. Šmejda, J. Poláček, V. Pospíšil a P. Hrubý. Poděkování za podporu této akci poskytnutím cen pro vítěze patří BDK-Glass Smiřice, poděkování za sponzorský dar pak V. Pospíšilovi.

Kuželkářský klub Zálabák Smiřice

Dne 3. 7. 2015 se Václav Prokop dožil v plné svěžesti 75 let. Dlouholetý člen Klubu kuželkářů Zálabák Smiřice oslavil toto krásné výročí na kuželně. Vlastně kde jinde, protože tam tráví většinu svého volného času (když ale nesedí na kole, na kterém najede ročně až 5 000 km). Blahopřát mu přišli kamarádi, členové oddílu, se kterými hraje za družstvo B. Popřáli mu hodně štěstí, zdraví a „ať mu to padá“.

Kuželkářský klub Zálabák

POSLEDNÍ KOULENÍ

KK Zálabák Smiřice zve srdečně veřejnost na tradiční poslední klání v kuželnách v kalendářním roce POSLEDNÍ KOULENÍ, které se uskuteční ve středu 30. prosince 2015 od 16 hodin na místní kuželně.

Občerstvení je zajištěno, nutná je sportovní obuv se světlou podrážkou.

Jan Smiřický ze Smiřic a jeho majetek

Minulá pokračování povídání o Janu Smiřickém ze Smiřic dokumentovala jeho život. Narodil se v Zaloňově, nedlouho pobyl ve Smiřicích, které na začátku 15. století koupil jeho otec Václav – ten byl v podstatě prvním ze slavného rodu Smiřických ze Smiřic. Jan Smiřický strávil většinu svého života v Praze a v severozápadních Čechách. Byl dobrým diplomatem a dobrým hospodářem. Nabyt významného postavení a dopomohl si k velkému majetku. Oboje velmi často budí závist okolí a snahu o převzetí jeho majetku. Vyvrcholem se stane politické spiknutí, které pak vede nejen ke ztrátě majetku, ale i dokonce ke ztrátě života.

Pokud je řeč o majetku Jana Smiřického, pak je možno bez nadsázky říci, že byl na tu dobu obrovský. V první řadě získal od arcibiskupa Konráda Roudnického s hradem. Z té učinil základ rodové moci. Roudnice se stala sídlem Smiřických. Zatímco Janův otec dožil ve Smiřicích a byl pochován v Holohlavech, jeho matka prožila konec života právě zde na Roudnici a byla zde i pochována ve zdejší kostele. Jan se ujal i dvou synovců, kteří byli v Roudnici vychováni. Byli to sirotkové po zemřelém bratrovi Jindřichovi – ten dožil ve Smiřicích a je také pochován v Holohlavech. Na Roudnici žila pochopitelně i Janova manželka Markéta z Michalovic.

Roudnice byla významným zbožím. Jan zde sídlil v mocném hradě, vybudovaném pražskými biskupy. Pod hradem se rozkládalo město, které bylo obeháno hradbami a mezi poddanskými městy náleželo rozhodně mezi ta větší. Roudnice měla i důležitou strategickou polohu. Nejen, že z ní bylo možno kontrolovat Labe, ale významný byl i zdejší kamenný most, který se přes řeku klenul. Poskytoval jeden z nejbezpečnějších přechodů přes největší českou řeku. K Roudnici náleželo rozsáhlé, původně arcibiskupské panství. Kromě řady vesnic byl jeho součástí i mocný hrad Helfenburk. Ten Jan získal jako restituci církevního majetku už roku 1429 (vidá, už v té době byly restituce!). O rok dříve dobyl na téže straně řeky Hošťku, která byla rovněž součástí roudnického arcibiskupského panství. Roudnice ležela v úrodném Polabí, takže se nepochybně jednalo o bohaté panství. A v neposlední řadě ke zdejšímu hradu už od časů arcibiskupů náležela drobná klientská šlechta (za všechny jmenujme vladky z Račíněvsi), převážně katolická. Tu mohl Jan Smiřický využívat při svých vojenských taženích – jak to máme doloženo při pokusu o opanování Prahy roku 1427 či nepřímo při boji proti Pražanům následujícího roku.

Helfenburk měl v rámci roudnického panství snad do jisté míry samostatné postavení. Jan v závěti ustanovil, že pokud bude vyplacena Roudnice (jejíž zástavní cena byla 4 000 kop), nemá být za Helfenburk požadováno více než 500 kop. Helfenburk totiž nebyl nedílnou součástí roudnického panství. Na východě helfenburského zboží stál skalní hrádek Cap, pravděpodobně dobytý v září 1429.

Tak vypadalo roudnické panství, které připadlo Janu Smiřickému po smrti arcibiskupa Konráda z Vechty roku 1431. Východočeské panství s centrem ve Smiřicích přenechal Jan nejspíše už tehdy svému bratru Jindřichovi. Je známo, že smiřické panství později drželi Jindřichovi synové – Jan a Hynek Smiřičtí. Roudnický pán si uvědomoval, že starost o odlehlý rodový majetek by tříštila jeho síly. Nadále se zaměřil na rozmnožení svých statků v severozápadních a středních Čechách.

Příležitost k získání nových držav se mu naskytla hned roku 1432, kdy 30. listopadu koupil od Jindřicha Berky z Dubé hrad Housku s příslušným panstvím. Svědky při této koupi byli Jan z Michalovic, Zbyněk Zajíc z Házmburka, Ota z Bergova a Zikmund z Vartenberka na Děčíně. Šlo ve směr o lidi, kteří měli k Janovi blízko. Zbyněk Zajíc v následujícím období s Janem často prostředkoval při nejrůznějších sporech. Za Housku s panstvím Jan zaplatil panu Berkovi 500 kop a v březnu 1437 mu byla držba hradu vložena do desk zemských. Důvodem pozdního zápisu do desk byla prostá skutečnost, že od roku 1420 se desky nevedly (právo nešid) a v průběhu válek byly různé svazky desk uchovávány na různých místech doma i v cizině. Teprve v únoru 1437 začal úřad desk zemských fungovat a bylo možno do nich zapisovat majetky, nabyté v průběhu husitských válek. Výrokem „panského soudu“ bylo stanoveno, že veškeré převody majetku z let válečných jsou platné, ale musí být co nejdříve zapsány

Hrad Houska

do desk, jinak platnosti pozbudou. Jan Smiřický se, stejně jako většina šlechticů, snažil zanést nabyté majetky do desk co nejdříve, už během prvního měsíce, kdy se do nich zapisovalo.

Koupě Housky byla pro smiřického zemana důležitá ještě v jednom směru. Získal konečně hrad, který byl skutečně jeho majetkem, nikoli pouhou zástavou. Zástava mohla být kdykoli vyplacena a šlechtic se mohl ocitnout sice s plným měšcem, ale bez střechy nad hlavou. Housku však Janovi a jeho dědicům nikdo odejmout nemohl. Ačkoli to Jan nepředpokládal, stala se právě Houska po jeho smrti sídlem jeho synů, když byly Roudnice a Helfenburk vyplaceny ze zástavy. Společně s houseckým panstvím získal Jan Smiřický možná i nějaké zboží ve Mšeně u Mělníka.

V době bitvy u Lipan, jednání o kompaktáta a přijetí císaře Zikmunda za krále tak náleželo Janovi panství Houska (bylo jeho dědičným majetkem), dále Roudnice s Helfenburkem a Hoškou a pravděpodobně i Capem, které držel jako zástavu církevního zboží. Část Mšena byla zástavou zboží královského. Vidíme, že kromě Housky byla držba ostatních statků nejistá a závislá na králově potvrzení. A to i v případě církevních statků, jimž byl zeměpán nejvyšším ochráncem. Je pochopitelné, proč Jan Smiřický podporoval nástup císaře Zikmunda na český trůn. Jan se však nepřiklonil na Zikmundovu stranu z vypočítavosti a snahy dosáhnout potvrzení držby majetku. Naopak, nástup císaře na český trůn, samozřejmě za předpokladu, že stvrdí kompaktáta, zcela odpovídal Janově politické orientaci od počátku revoluce. V Janově případě tak jeho majetkové zájmy byly zcela v souladu s dlouhodobou politickou orientací smiřického vladky. Řada šlechticů kvůli uchování majetků měnila svá přesvědčení a podporovala Zikmundův nástup na trůn. Když se císař Zikmund v červenci 1436 uvázal v České království, patřil Jan do okruhu jeho blízkých stoupenců. Proto jej také umírající císař jmenoval v prosinci 1437 jedním ze zemských správců, kteří měli řídit království po jeho smrti.

Hrad Jestřebí

Protože Zikmundova vláda v Čechách a na Moravě byla do značné míry závislá na podpoře umírněných kališníků, musel si panovník přizvat těchto šlechticů podřet. Kromě schválení kompaktát, která byla pro většinu i jen vlažných kališníků „conditio sine qua non“ (podmínkou), bylo nejspolehlivější cestou potvrdit svým stoupencům držbu zabraného církevního a někdy i zeměpanského zboží. Přitom samozřejmě císař nemohl pominout Jana Smiřického, který byl jednak tradičním odpůrcem radikálů a tím i přirozený Zikmundův spojenec, jednak osvědčil svou loajalitu k panovníkovi pravidelnou účastí na jednáních o jeho nástup na trůn. V září 1436 mu Zikmund potvrdil nejen držbu arcibiskupské Roudnice s celým panstvím včetně Helfenburka, ale i zástavu drobnějších církevních statků, ležících zejména kolem soutoku Vltavy i Labe. Ty náležely nejrozšířenějším církevním ústavům a Jan se jich asi zmocnil už během husitských válek. K významnějším místům patřily tvrz u Roudnice, Veltrusy a Čakovice. Nejvíce statků získal ale Jan tímto zápisem v trojúhelníku mezi Řípem, Mělníkem a Vltavou a také v oblasti severně od Mělníka.

Janovi nyní patřilo rozsáhlé panství, jehož základy položil na přelomu 20. a 30. let. Držba většiny statků byla s císařovým svolením legalizována. Smiřický majetek s centrem v Roudnici tvořily rozsáhlé državy na Podřipsku, táhnoucí se až k Vltavě a Veltrusům, a na druhém břehu řeky zasahující několika vesnicemi až do vzdálenějšího předpolí Prahy. Severně od Roudnice se rozkládaly Janovy majetky kolem Hoštky a Helfenburku. Poněkud stranou leželo panství housecké a východně od něj državy na Mělnicku, sahající až téměř do Pojizeří. Důležité bylo, že držba všech panství byla řádně potvrzena panovníkem.

Jako pán takto velikého dominia se Jan zařadil mezi nejmocnější šlechtice v zemi, tím spíše, že se pohyboval v blízkosti císaře a byl často pověřován diplomatickými úkoly. Když dosáhl takto významného postavení, rozhodl se Jan na konci 30. let oženit. Jeho volba padla na Markétu z Michalovic. Jan se tímto sňatkem stal švagrem Jindřicha z Michalovic. Tento mladý šlechtic spojil roku 1439 ve svých rukou veškeré michalovické majetky. Nezkušený Jindřich ale sám na správu rozsáhlého panství nestačil, a proto potřeboval pomoc zdatného hospodáře. Tím se stal právě Jan Smiřický. Kromě toho, že měl za manželku Jindřichovu sestru a patřil tak „do rodiny“, mluvil pro Jana i jeho značné zkušenosti, získané při správě arcibiskupských statků. Dobrou vizitkou smiřického vladky bylo už samo jeho rozsáhlé panství, které vybudoval prakticky z ničeho.

Jan získává do zástavy původně michalovický Bezděz a Bělou. Proč asi Jindřich postoupil svému švagrovi rozsáhlé panství jako zástavu a ne pouze do správy? Snad bylo toto panství předloženo a michalovický pán se jej raději tímto způsobem zbavil? Nebo mu Jan za panství zaplatil jistou sumu v hotovosti či slíbil převzít některé dluhy z jiných panství? Každopádně se zdá, že zástava bezděžského panství byla součástí širších dohod, uzavřených nejspíš v souvislosti s Janovým sňatkem s Markétou

z Michalovic. Stalo se tak asi nejpozději roku 1443. Jan tedy už vlastnil Roudnici, Helfenburk, Housku a ještě také Bezděz.

V letech 1445–1446 získává Jan Smiřický další významné statky: Jestřebí a Lysou nad Labem. Způsob, jakým nabyl Jestřebí, je vynikající ukázkou Janových schopností. Dokázal v příhodný okamžik využít prostředků politických, vojenských i finančních a získat hrad, který byl pro něj strategicky velmi důležitý.

Ale i tak dobrý hospodář, jakým byl Jan Smiřický, se nevyhnul dluhům (opět podobnost s dneškem – kolik lidí se dostává dnes do dluhů a do bankrotů!) – jak k tomu došlo? Jestřebí koupil za 400 kop. Před tím koupil Lysou nad Labem. Zřejmě už neměl dostatek hotových peněz a musel si (tak jako se to dělá dnes!) vypůjčit. Musel se zaručit vlastním majetkem. Budiž tedy smiřickému vladkovi připočteno ke cti, že aspoň v předvečer smrti se rozhodl svým někdejšími svěřencům způsobenou újmu vynahradit.

Při výčtu Janových majetků je třeba ještě zmínit dům v Praze, jenž odkázal v závěti pro spásu své duše. Dům stál v Celetné ulici na Starém Městě. Lze předpokládat, že Janův dům byl výstavný. Zde roudnický pán bydlel za svých pobytů v hlavním městě. Nic dalšího o domě ale nevíme.

Výčet Janových statků by nebyl konečný bez zmínky o jeho prvních získaných zbožích, která obdržel společně s Janem ze Smilkova v letech 1415 a 1416 jako vyšehradské manství.

Janu ze Smiřic se podařilo vybudovat impozantní panství. Větší část tvořily sice statky zastavené, nicméně nebylo pravděpodobné, že by mohly být v blízké době vykoupeny – to se týkalo hlavně církevního zboží. Pouze u panství Bezděz bylo možno uvažovat o jeho výkupu Jindřichem z Michalovic v blízkém čase.

Sídlem smiřických panství byla Roudnice, prosperující ohrazené město s mocným hradem. Roudnice se nacházela na důležitém přechodu přes Labe a byl zde kamenný most. K ní náležela řada vsí na obou březích řeky. Mimoto držel Jan jako zástavu další vesnice, které byly původně majetkem různých církevních ústavů. Ty se rozkládaly zejména jihovýchodně od Roudnice a táhly se až k Vltavě. Podél jejího toku sahaly Janovy majetky na jihu až k Veltrusům.

Na pravém břehu Labe naproti Roudnici se rozkládaly statky, které patřily buď k tomuto hradu, nebo byly zastaveny později, např. Encovany s tvrzí. Blízká Hoštka náležela již k panství helfenburskému. To se rozkládalo ještě severněji, od roudnického panství je však oddělovalo malé vladcké zboží Drahobuz. Na severu sahalo helfenburské panství až za Úštěk, kde k němu náleželo i městečko Blížedvly. Na východě se helfenburské zboží táhlo až k údolí říčky Liběchovky. Zde k němu náležel skalní hrádek Cap – panství se tu už dotýkalo dalšího Janova zboží Jestřebí s městečky Zahradky a Krušina.

Na druhé straně liběchovického údolí se rozkládalo panství Houska. Obě smiřické državy byly odděleny právě vesnicemi, které ležely při Liběchovce a k Janovým držávám nepatřily. Hrad Houska byl střediskem držav, které se rozkládaly na málo úrodném Kokořínsku. Na jihu sahaly až téměř ke Mšenu, které držel Jan Smiřický jako součást panství Bezděz – Bělá. I na východě a severu housecké zboží těsně sousedilo s panstvím bezděžským.

Miroslav Volák

podle knihy Jakuba Jiřího Jukla: Jan Smiřický ze Smiřic, použité fotografie jsou z webu kralovskedilo.ktf.cuni.cz

Kněžna Kateřina Vilemína vévodkyně Zaháňská – 2. část

Narozena v Kuronsku roku 1781, v hlavním městě Mitavě, dnes lotyšská Jelgava. Nositelkou rodinných tradic a obrovského jmění se princezna Kuronská stala v necelých devatenácti letech 13. 1. 1800, kdy po smrti otce převzala titul „vévodkyně Zaháňská“. Dědičný titul udělil otci pruský král Fridrich Vilém II., zaháňské léno získala r. 1801 od Fridricha Viléma III. Hlavní rezidenci mladé vévodkyně se stala Zaháň, vlastnila několik zámků a mnoho půdy.

Celým jménem:

Katharina Friedrika Wilhelmina Benigna

Jméno Kateřina se vázalo k ruské carevně Kateřině II., měla nad Kuronskem moc a právo rozhodovací. Frederika Vilemína – Biron se chtěl zavděčit pozdějšímu pruskému vladaři Fridrichu Vilémovi. Benigna po babičce, matce jejího otce Petra Birona. Rodina Bironů byla vyznání evangelického.

1. manžel:

V červnu 1800 se Vilemína narychlo provdala za nemajetného prince jménem **Jules Armand Louis Rohan-Guémenée**. Byl přítelem švédského generála barona Gustava Moritze von Armfelt, s nímž měla Kateřina Vilemína milostný poměr, z něhož se v lednu 1801 narodila ne-manželská dcera Adelaide Gustava Aspasia (Vava). Ta byla nakonec adoptována a vychovávána ženou Armfeltů spolu s jejich třemi syny a dcerou ve Finsku. Opuštění své dcery později velmi litovala, tím spíše, že porod proběhl neobtěžně a již nemohla mít děti. S Rohanem se roku 1805 rozvádí, on dostává štědré odstupné. Sňatek posvětil jak katolický, tak i luteránský kněz (římskokatolický sňatek).

2. manžel:

Po dvou měsících r. 1805 si bere ruského knížete **Vasila Sergejeviče Trubeckého**, tento její krok málokdo chápal. Vdává se z odporu k Rohanovi, po roce se rozvádí, odmítá následovat manžela do Ruska, vyplácí mu odstupné (pravoslavný sňatek).

3. manžel:

V r. 1819 s hrabětem **Karlem Rudolfem von der Schulenburg**. Cítila se opuštěna, potřebovala dobrého hospodáře pro správu majetku. Po přestoupení ke katolické církvi r. 1827 přestává být před bohem manželkou Schulenburga a formální platnosti opět nabývá sňatek s Rohanem, ten umírá r. 1836, kdy je opět volná, ale je již pozdě (protestantský sňatek).

V prosinci 1805 končí válka s Napoleonem jeho vítězstvím u Slavkova. Kněžna patří k těm, kteří usilují o Napoleonovu porážku. Podporuje utváření koalice Prusko, Rusko a Rakousko. V r. 1807 se setkává s Metternichem. Od roku 1806 se stále častěji objevuje na Náchodě a Ratibořicích. V letech 1808–11 se pustila do rozsáhlé přestavby ratibořického zámku. 16. června 1813 cestou do Opočna poobědval v Ratibořicích ruský car Alexander, zastavil se zde i na cestě zpáteční 23. a 24. června. Proběhlo zde jednání mezi Pruskem a Rakouskem, které stále zachovávalo neutralitu (19. a 20. června).

V r. 1813 dochází k osudovému důvěrnému sblížení s Metternichem. Byla osobně přítomna podpisu míry Metternichem, čímž se Rakousko přidalo na stranu spojenců. Boj s Napoleonem začal 26. srpna 1813, „bitva národů“ zuřila u Lipska, kde byla francouzská vojska poražena. Na 1. října 1814 byl svolán kongres do Vídně, poválečné setkání monarchů. Přítomno bylo 6 korunovaných hlav a 215 šlechticů i s rodinami. Zde byly proslulé zejména salony kněžny Bagrationové – „ruský“ a vévodkyně Zaháňské – „rakouský“. Po devíti měsících, v červnu 1815, byl prohlášen kongres za ukončený (vznikla „Svatá aliance“). Milostný vztah tehdy prožívá i s Alfrédem Windischgrätzem a lordem Charlesem Stewartem. V srpnu 1821 umírá její matka vévodkyně Kuronská na zámku v Löbichau (malý Výmar). V r. 1827 přestoupila Kateřina ke katolické církvi (od evangelické). Roku 1829 se provdala poslední schovanka kněžny Marie von Steinach a příštího roku odjela za manželem.

Kněžna zůstává sama, připadá si stará a opuštěná. Projevují se první příznaky dny. Zemřela ve Vídni 29. 11. 1839 ve věku 58 let. Příštího roku byly její ostatky převezeny do Náchoda a po dokončení katolické kaple sv. Kříže v zámeckém parku do Zaháně. (1)

Schovanky paní kněžny:

1) **Emilie von Gerschau**, v dospělosti spisovatelka Emilie von Binzer. První schovanky se ujala v r. 1806 po rozvodu s hrabětem Trubeckým, po poznání, že vlastní děti již mít nebude. Emilie se narodila 6. 4. 1801, byla tedy téměř stejně stará jako její dcera Gustava (Vava), kterou jí měla

nahradiť. Emilie byla neteří kněžny, byla dcerou Petra von Gerschau, ne-
manželského syna jejího otce Petra Birona. Matkou byla urozená slečna
von Derchau, starý Kuronský rod. Vdala se za dr. Augusta Binzera r. 1822
na Zahání. (8)

2) Klára Bresslerová, nar. 1801

Adoptována z finančních důvodů, rodiče nemohli zabezpečit náležitou
výchovu. Zemřela v sedmnácti letech ve Florencii, na cestě po Itálii
r. 1818. Emilie v ní měla také získat společníci.

3) Marie Wilsonová, nar. 31. 10. 1805

Ke kněžně přichází jako pětiletá, to byl čas na výchovu, v patnácti letech
byly slečny uváděny do společnosti. Po matce rozená Maria Luise Pauli-
na, nemanželská dcera kněžny Hohenzollernové a Luise Rohana, první-
ho manžela Kateřiny Zaháňské. Kněžna Hohenzollernová byla kněžnina
mladší sestra. Roku 1822 obdržela Marie šlechtický predikát a přijala
příjmení von Steinach. (9)

V r. 1829 se v České Skalici vdává, manžel Florián Dohna, od kněžny
dostává zámek Chichy nedaleko Zaháně. Po odjezdu Marie za manželem
r. 1830 zůstává kněžna sama a opuštěná. (1)

Komtesa Hortenzie:

Předlohou pro postavu komtesy Hortenzie byla nejspíše Marie. Barunka
se přistěhovala do Ratibořic r. 1820 a to byla Emilie většinou na cestách
a Klára již mrtvá. V té době trávily schovanky s paní kněžnou zimu v Zahá-
ni a léto v Löbichau u matky kněžny Zaháňské. Po svatbě Emilie r. 1822 tři
roky cestovaly po jižní Evropě. O nich pochopitelně slyšela vyprávět, ale
s Emilií se mohla osobně potkat jen jednou, jako s vdanou paní, r. 1826
na velkém rodinném setkání v Ratibořicích, kam přijela s tříletou dcerou.
Barunka se setkávala s dvěma schovankami – Marií a Louisou – schovan-
kou Johany z Acerenzy.

V Babičce čteme: „...rozkošná tvář mladého děvčete, ovinutá světlekaš-
tanovými pletenci“. Kaštanové vlasy měla Marie. Ta také pobývala v Itá-
lii, onemocněla tam zápalom plic a jako léčbu měla doporučenou jízdu na
koně. Některé prvky Němcová zřejmě převzala i od ostatních schovaneček.
(1)

sestavil Ing. Milan Plšek

Literatura: (1) „Kateřina Zaháňská“ – Helena Sobková, knihovna Smiřice
(2) „Jiskření“ – Ivanov, Skořepová, knihovna Smiřice

U článku jsou použity reprodukce z knihy Heleny Sobkové „Kateřina
Zaháňská“.

POZNÁMKY ING. L. KUPKY:

• To vypadá na incest v rodu Gerschau? Spíše však ne.

• Nebo spíše vydala? Nobilitaci zařídil Schulenburg při uvedení Marie do
společnosti, stala se dcerou Karla Steinacha. (1)

RŮZNÉ:

ZAHÁŇ – polsky Żagań, německy Sagan. Dnes okresní město v Pol-
sku, 30 tis. obyvatel. Nedaleko hranic s Německem (40 km) a Českem
(100 km), na trase Berlín–Wrocław–Kraków, na řece Bobr. Polsku město
předalo v r. 1945 Německo. Pozoruhodností je knížecí zámek, který svou
barokní podobu získal v r. 1670 (za Lobkowiců). www.um.zagan.pl

KURONSKO – původně území řádu Německých rytířů. Po postoupení
území polskému králi a velkoknížeti litevskému zaveden do země pro-
testantismus. Při volbě Ernsta Birona vévodou Kuronska a Zemgalie se
tento zavázal:

- uznávat němčinu jako úřední jazyk,
- uznávat německé právo jako právo zemské,
- uznávat evangelické náboženství za státní.

Tak zemřel 13. ledna 1800 ve věku 76 let Petr, z Boží vůle vévoda
Kuronska

Smuteční vůz se vydal do Zaháně. Zde Petr Biron jako první zaujal místo
v hrobce pozdějšího evangelického kostela sv. Petra a Pavla. Hrobka byla
určena členům rodu, kteří setrvali u protestantské víry.

DOROTHEA DE TALLEYRAND-PÉRIGORD – *1793 v Berlíně, †1862
Zaháň. Nejmladší sestra Kateřiny, nemanželská, po otci Polka (hrabě
Batowsky). Knížectví převzala po smrti sestry Pavliny r. 1844. Aktivně se
podílela na politickém dění. Vdává se v šestnácti letech r. 1809, ve dva-
ceti má tři děti. Ke svatbě s Edmondem de Talleyrand svolila po intrikách
matky, stává se hraběnkou z Périgordu. V r. 1816 přijala bohatství a lásku
jeho strýce Talleyranda, kterému bylo již 62 let, stala se milenkou a paní
jeho domu, po jeho smrti pak univerzální dědičkou.

RATIBOŘICE – byly součástí náchodského panství. Na jiném místě Zpra-
vodaje píše pan Volák o Janu Smiřickém, zakladateli rodové moci a slávy
rodu Smiřických ze Smiřic. Právě z Náchoda pak prchají poslední Smi-
řičtí před pomstou Habsburků, po porážce protestantů na Bílé Hoře a tím
r. 1620 působení rodu Smiřických v Čechách končí.

Zpravodaj Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Město Smiřice, Palackého 106, 503 03 Smiřice, tel. 495 809 010, www.mestosmirice.cz

Evidenční číslo: MK ČR E 16060

Redakční rada: Miroslav Volák, Ladislava Reichová, Jan Novotný, Ilona Hušáková, Leona Rousková

Příspěvky zasílejte na adresu: Městská knihovna ve Smiřicích, Zámek 1, e-mail: knihovna@mestosmirice.cz

Grafická úprava: Ing. Vladimír Prachař, grafické studio Náchod, tisk: Tiskárny B.N.B., spol. s r.o., Velké Poříčí

Vychází 2x ročně (v červnu a v prosinci). Cena 1 výtisku 20 Kč. Náklad tohoto čísla 400 ks.

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu.

Prodej: Tabák – Š. Cvikelová, Smiřice, Palackého 95, prodejna Rodov a podatelna MěÚ Smiřice.

Uzávěrka příspěvků pro číslo Zpravodaje 1/2016 – 20. 5. 2016.

Redakční rada se neztotožňuje s obsahem uveřejněných článků. Tiskové chyby vyhrazeny.

Hospody ve Smiřicích

Od bývalého kronikáře Ing. Kupky vím, že ve Smiřicích bývalo až 16 hospod. Byly rozesety po celých Smiřicích – menší hospůdka byla i na nádraží. Některé měly docela zajímavé názvy, např. U Křepelek, U Valterů, U Krásné paní, Městská (dvorana)... Nejzajímavější historii měla Dvorana. Její známá historie sahá nejméně 200 roků zpět. Původně to byl hostinec „U Zeleného stromu“. Velký požár města v roce 1839 zničil i tento – v té době dřevěný – hostinec. Pak zde vyrostla zděná budova s názvem Dvorana a také s honosným názvem „Městský hotel“. Kolem zde ještě protékalo jedno rameno Labe – Jalový náhon – byl zavezen po roce 1945.

A co dnes?

Při pohledu z ulice bude pravá část prostor využita jako galerie a Turistické informační centrum (bude sem také přesunuta kancelář kulturní referentky z KD Dvorana), a také levá část zná již svého nájemce. Rada města Smiřice dala zelenou předloženému podnikatelskému záměru – bude zde zřízena kavárna. V současné době se zpracovává projektová dokumentace. Oba tyto provozy by měly být otevřeny od května 2016. (red)